

FEMEILE NU VOR SĂ NASCĂ LA COMANDĂ

• Statistici și opinii despre interzicerea avorturilor

pag. 12

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 48 • 2 — 8 XII 1992 •

Director: GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

Gaze lacrimogene în școli!

pag. 2

Martor ocular
la incinerarea
mareșalului
Antonescu

Ofițerul NICU C. MACHEDON își continuă destăinuirile

pag. 4

După meciul cu Cipru

Vom juca la Mondialele de fotbal din Statele Unite?

pag. 14

EUNUCII

• În lume mai există
100 000 de bărbați castrați
din motive religioase

pag. 13

Ultimul episod din povestea dramatică a **COMISARULUI** **CATTANI** (Michele Placido)

pag. 16

Există și așa ceva:

STUDENȚI ROMÂNI MILIONARI deocamdată numai în lei

- prin ei se naște, astăzi, clasa de mijloc
- să nu-i invidiem, să-i iubim

— vi-i prezentăm în pag. 8-9 —

DI Iliescu afirmă că imaginea externă
a României o facem noi înșine.
Adică dumneavoastră, stimați cititori?

Desen de Mikai Zgubea

În culisele unui serial celebru

Cum s-a turnat „Dallas“?

- Artiști celebri au refuzat rolurile oferite
- În varianta inițială, J.R. era un personaj... secundar!

— amănunte în pag. 10 —

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

Electro Center

FLASH

D'ALE CA...TAVENCULUI

Lumea bună de la Academia „miștocarilor” a îmbrăcat joi seara redingota neamului, cu ocazia unei sesiuni aniversare de comunicări între Mircea Petrescu și Gică Dinescu. În „aulă” s-a băut mult și s-a hăulit îndelung. Au participat Mironov, Halaicu, Baronetul (Brătianu), nenumărați miștei. Și plăcinte. FLORIN IONIȚĂ

Scandal de proporții la Frontierele României

Recentele măsuri pentru plata obligatorie și la preț dublu a benzinei din rezervor, odată cu trecerea granițelor, a stârnit valuri de indignare în toată Europa, iar la punctele de frontieră a gătit traficul, triplind cozile. Revolta străinilor a atins cote maxime. Urlă posturile de radio, calificând inovația guvernului Văcăroiu ca fiind fără precedent în practica europeană. Conducătorii auto sunt taxați la ieșire, dar și la intrarea în țară (dovada servind, probabil, la întoarcere), ceea ce a lungit cozile în ambele sensuri. Turiiștii străini, ne anunță corespondentul nostru din Oradea, nu pregetă să-și dea drumul la gură, aruncând proteste vehemente și chiar vorbe triviale la adresa poporului nostru.

Dar ce vină are bietul român, ospitalier și conciliant de felul lui, dacă guvernării țării au hotărât la o cafea, fără să cîntărească judicios consecințele politice și economice — catastrofala restricție ce, iată, ne-a făcut din nou patria de rușine.

LIVIU TIMBUS

SE PRIVATIZEAZĂ SPAȚIUL AERIAN?!!

• La turnul de control al aeroportului Otopeni situația se menține încordată

După o grevă japoneză de durată, lucrătorii de la Turnul de Control al Aeroportului Otopeni și-au reluat lucrul. Situația se menține, totuși, încordată, datorită faptului că, în ciuda demersurilor făcute la toate forurile de resort și la toate nivelurile, situația nu s-a schimbat.

Conflictul de muncă născut la Otopeni se datorează transformării unui sector al Turnului de control, într-o societate particulară. ROMATSA, societatea nou creată, avându-l ca director pe dl. Droc Nicolae, contribuie la dirijarea aeronavelor pentru aterizare și survol, activitate pe care o depun și celelalte secții (rămase de stat). Singura diferență dintre ROMATSA și APP, (de pildă), este aceea de retribuire.

Se pun semne de întrebare în ce privește statutul acestei secții separate de celelalte, secție care a trecut, prin bunăvoința dlui Petre Roman, de la stat la particular. Una dintre întrebări ar fi: ne putem privatiza chiar și spațiul aerian al României?

Vom reveni cu amănunte.

MARIA TIMUC

Gaze lacrimogene în școli

Vineri, 14 noiembrie, la Școala Generală nr. 189 din cartierul Berceni, în clasa a 7-a C, un intern al acestei școli a avut o altercație cu un coleg. Sfârșitul acestei dispute a constituit-o replica dată prin folosirea de către elevul intern a unui spray paralizant. Strașnică dotare!

Inhalând gazul nociv, cei doi luptători ciț și copiii a-

fiați prin preajmă au căzut ca muștele.

Spitalul Grigore Alexandrescu a răspuns cu solicitare acestui caz regretabil, de care cu certitudine nu sînt vinovați copiii.

Dacă nu se iau măsuri imediate pentru stoparea traficului cu asemenea instrumente de atac, am putea avea în continuare surprize de proporții. (Evelina Mazilu)

EVENIMENTE MARI ...

32 de minute pentru istorie

• ȘEDINȚA de luni, 23 noiembrie, a Camerei deputaților a durat 32 de minute. Dovadă, că presa e liberă, aceeași ședință a durat în „Adevărul”, 30 de minute, cu 2 minute mai puțin decît în „Curierul Național”. E un record care mai poate fi îmbunătățit. Ședințele următoare se vor desfășura cu cronometrul în mînă. În jumătatea de ceas, consumată în slujba celor care i-au ales, un deputat — Miron Chițisan, de la P.U.N.R. — și-a dat demisia, iar alți cîțiva și-au luat concediu. Hotărârile au fost votate în unanimitate, atît național-comuniștii, cît și adversarii lor, comunisto-schimbistii, avînd concepții asemănătoare în ce privește concediul. Cîinste lor!

Eduard Iliescu

• PREȘEDINTELE Gruziei, fostul Eduard Șevardnadze, se cheamă, acum Ghiorgi Șevardnadze. Cum se poate vedea, e o schimbare fundamentală, „la bază”. S-ar putea spune că e vorba de alt om. Președintelui Iliescu i se reproșează frecvent că nu o rupe mai convingător cu trecutul. Dacă s-ar chema și el Ghiorgi — între prieteni, Gyuri — sau Eduard, multe ar fi altfel în România.

Prezervative pentru ulcer

• MOHAMED HASSAN, grec de origine tanzaniană, a fost prins de poliștii Dima și Miron, români de origine gălățeană, în timp ce umbla la niște pachetele cu praf alb, păstrate într-un prezervativ.

Întrebat ce conțin plicurile, grecul tanzanian Hassan a răspuns, că sînt pentru ulcerul său. Deși praful s-a dovedit a fi heroină, e bine să reținem că — în absența drogului — ne putem trata ulcerul înghițînd, înainte de mese, cite un prezervativ.

Primul din coadă

• SÎNTEM primul, între fostele țări socialiste, în clasamentul numărului de investitori străini. Dacă luăm în calcul sumele investite, sîntem tot primii, socotînd de la coadă spre cap. Ultimul investitor străin înregistrat e un turc de origine spaniolă, pe nume François, care a venit la noi cu tot avutul: 50 de dolari, o capră și o SIDA. El a realizat o societate mixtă cu o întreprindere de confecții din Moldova, contractul

Crimele comuniste de la Căciulați

VOM VEDEA BECIURILE UNDE

TORTURA INCHIZIȚIA SECURISTĂ

Soldatii ai U.M. 0396 Băneasa continuă să sape în incinta Palatului Ghica. Pe 25 noiembrie a.c., la Căciulați trebuiau să se prezinte doi procurori care se ocupă de caz, dl Adrian Vartires și dl Adrian Nestor. Prezența lor era necesară pentru că urma să se sape în interiorul clădirii fostei securități. De ce? Pentru că supraviețuitorii acelei vremi de teroare și-au amintit că sub una din încăperi se afla un beci. Beciul în care oamenii arestați erau anchetați, bătuiți și omorîți. După care se proceda la îngroparea lor în „groapa comună”. Au început săpăturile în clădire (chiar fără acordul procuraturii), dar spre prînz au fost retrași soldații.

Di Ștefan Popa, secretar al Asociației Fostilor Deținuți Politici, ne declară: „Nu vrem să pedepsim pe nimeni, nu vrem să ne răzbunăm. Ținem, totuși, ca aceste lucruri să rămînă în conștiințele oamenilor și-n istoria acestei țări, pentru că generațiile viitoare trebuie să cunoască adevărul despre comunism”.

Deocamdată se așteaptă rezultatul săpăturilor, care au început deja în fostul sediu al securității, (a fost înălțat parchetul, construit, se pare, după ce securitatea a fost mutată) și, desigur, rezultatul cercetărilor Institutului Medico-Legal și al specialiștilor de la Muzeul de Istorie a municipiului București. (Maria Timuc).

Am trăit s-o vedem și p-asta

Dude din Norvegia

În Capitală se vinde la ora actuală făină importată din... Germania. Weizer-Mehl, Dortmund. La 180 lei kilogramul. Premieră absolută! Fiindcă din vremea marelui Decebal (și a soției sale) și pînă de curînd, țara noastră n-a adus din afara granițelor nici grîu, nici făină, nici alt produs cerealier european. Dar s-a distins, în schimb, ca o mare exportatoare de cereale. Iar principalii săi clienți au fost tocmai Austria și Germania. Guvernele postrevoluționare, conduse de premieri ce nu deosebeseră grîul de porumb și, probabil, cunosc țărănul numai din reprezentările idilismului pictural, au făcut posibil și, acest miracol al recesiunii economiei agrare.

Pe cînd dude din Norvegia și lobodă din Islanda? (L.T.).

precizînd că, turcul spaniol François ia toți banii, iar fosenecenele din Iași iau SIDA.

Ceva, totuși, crește

• NU CRESC numai prețurile. Rezultatele pozitive s-au obținut și la indicativul jafuri și furturi — o creștere de 526,8 la sută. Aproape cît dolarul pe piața și mai liberă. Succese însemnate au obținut criminalii. Ei au depășit planul cu 200 la sută. O situație înfloritoare o prezintă violurile. O creștere cu 206,9 la sută indică dublarea virilității. Dar cele mai mari succese România le-a obținut la tîlhării — 800 la sută — și ultraje 900 la sută. Nu au fost luate în calcul ultrajele săvîrșite de România Mare, Europa, Totuși iubirea și Vremea, deoarece acestea contează ca realizări parlamentare. În ce-i privește pe minori, infracțiunile în rîndul lor au atins nivelul excepțional din anii 1952—54, cînd începea construcția desfășurată a socialismului. Ca fapt original trebuie socotit înmulțirea violurilor asupra femeilor trecute de 100 de ani.

Ce aveți de spus, domnule Câmpeanu?

● Având în vedere actuala situație a Liberalilor, vă adresăm o suită de întrebări, la care așteptăm răspunsurile dumneavoastră:

1. În anul 1978, la inițiativa lui Nicolae Penescu, fost secretar general al PNT și ministru de interne în guvernul Nicolae Rădescu, s-a discutat formarea unui Consiliu Național Român (care urma să înlocuiască vechiul Comitet Național Român — un fel de guvern în exil) și a unui nou Comitet Național. Din comitetul de coordonare, ca liberali, au funcționat: Radu Câmpeanu și Dinu Zamfirescu din Franța, Aurel Marinescu din Statele Unite și Constantin Mareș din Germania.

2. Cum explicați lipsa din acest comitet a lui Mihail Fărcășanu, ultimul președinte al întregului Tineret Liberal, și lipsa fratelui dumneavoastră, Toma Câmpeanu?

3. De ce ați părăsit noul Comitet Național?

4. Ulterior, la Paris, a luat ființă o Asociație a Fostilor Deținuți Politici, prezidată de dl. Diky Cesianu, pe care l-ați înălțat fără prea mari eforturi de eleganță; în final, asociația a ajuns să aibă 2-3 membri, cu președinte cu tot. De ce ați procedat astfel?

5. Este adevărat că în ultima din vizitele dv. de la Versailles ați fost invitat să părăsiți reședința regală, pentru modul insolent pe care l-ați abordat în discuțiile cu M.S. Regele Mihai I al României?

6. PNL a avut inițial toate șansele să devină cel mai puternic partid al opoziției. În ce măsură credeți că lucrurile enumerate mai jos au dus la eliminarea PNL din prim-planul scenei politice?

● La finele anului 1989 ați reluat chiar și unele, multe,

legături cu liberalii din diaspora, considerând că momentul cerea unirea forțelor liberale. Ați venit la București, declarându-le celor rămași că veniți în România să constatați de ce are nevoie partidul în țară. Ați devenit mai întâi secretar general; funcție transformată apoi în președinte (nu prin vot deschis, ați fost ales, ci prin... aclamații). Liberalii de marcă din diaspora au rămas doar cu declarațiile dv. de la plecarea spre București, declarații neonorate.

● După câteva săptămâni de la sălbăticia mineriadei din 13-15 iunie 1990 l-ați felicitat, cu un suris larg, pe președintele Ion Iliescu.

● Retragerea dv. din Convenția Democratică a marcat apogeul izolării partidului.

● Prin propunerea pe care ați făcut-o M.S. Regelui Mihai I al României recunoașteți implicit legitimitatea republicii ca formă de stat, impusă cu forța de o putere străină și menținută împotriva voinței naționale, deci legalitatea actului de la 30 Decembrie 1947 a cărui nulitate și vacuitate juridică constituie baza legitimității instituționale a monarhiei, ca factor de continuitate a statului român de drept.

5. Doriți refacerea unității liberale doar prin absorbția NPL-ului, dv. păstrând conducerea, deși sințefi contestat. Nu este aceasta doar o nouă mostră a veleitarismului de care ați dat de atâtea ori dovadă?

6. Nu credeți că acțiunea pentru unificarea ÎNTREGII mișcări liberale (PNL-AT, PNLCD, PNL și NPL) ar putea avea șanse de reușită sub deviza „Un PNL fără Câmpeanu”?

RALUCA BARAC

La o conferință de presă

DOMNUL ILIESCU NE LUMINEAZĂ PE TOȚI

Era o vreme (și o regretăm) cînd dl. Ion Iliescu era tot președinte, ca acum, dar provizoriu. Nu exista constituție, nu erau fixate prin lege atribuțiile instituției prezidențiale, nu era foarte clar ce anume trebuie să facă parlamentul, ce anume guvernul și ce anume președintele, astfel că atunci cînd dl. Iliescu a început să vorbească de modelul suedez, ori de cel japonez, sau francez, sau italian (pentru că, ne amintim, le-a cam luat la rînd, după cum cădea bobii), mai toată lumea a considerat firească această preocupare și nimeni nu a pus răspicat întrebarea cine are legitimitatea să hotărască drumul amărit pe care urma să o apucăm: cine, președintele?

Între timp (au trecut mai bine de doi ani de atunci), situația s-a schimbat. Mai puțin prin părțile sale esențiale. Dl. Iliescu este tot președinte, cine e nebun să conteste asta? Și cine e chiar de tot nebun să conteste că d-nsa ne hotărăște drumul de care vorbeam mai sus? Dar, cum spuneam, situația s-a schimbat; astăzi, modelele care vizau întreaga noastră societate și viitorul națiunii au devenit simple exemple, servite ca argument bun de închis gura cînd se mai ridică, timid, cite-o problemă spinosă — privatizarea, de exemplu. Evident, „argumentele” sunt servite de același domn președinte. Slavă Domnului, de o mie de ori s'ar vă Domnului că privirea sa cutreieră prin lumea largă, pentru că ne amintim cu oroare de vremurile feudale cînd n-aveam voie să știm decît programul partidului, iar curiozitatea noastră omenescă o primea tot timpul peste bot cu figura luminoasă a Tovarășului. Dar dl. Iliescu ne arată lumea nu cum este ea (și nu e perfectă, cine nu știe asta?), ci cum îi vine la îndemînă să ne-o arate: săracă, luptîndu-se ani și ani și decenii pentru privatizare, marcată de rolul strivitor al statului, înregistrînd „noi și noi” succese ale stîngii, răvășită de criza generală, scoasă din țîniși și arătînd planetei Uranus o imagine „externă” (ce mai contează cea internă...), profund negativă și nedreaptă, de care este vinovată presa! Scamatoria e simplă: lumea nu există, ci doar România, întinsă pe toată planeta.

Se pune problema privatizării? Păi e simplu, nici-o problemă: „mica” privatizare abia așteaptă să ne facă fericiți — vreți pîngele la pantofi?, și le pune nea Mitică din colțu' străzii, apropiat voios, că doar n-o să te potcovească ditamai statul; vreți două kile de măsline?, gata, și le vinde cit ai zice pește, nea Costică, apropiat și el. Care-i problema? A, marea privatizare! E-he-he, păi ungruii și po-

lonezii „sapă” la chestia asta de „două” de ani și nimic, dar noi, care de trei ani...? Da' nici englezii, bătu-i-ar, n-au izbutit să privatizeze ca lumea. Doamne, și cit s-au chinat conservatorii, care au venit după laburiști, care au venit după con... — că există așa, un ciclu, nu vedeți americanii?, acum e Clinton, rolul statului crește, există o tendință de afirmare a forțelor etc. etc. Apoi, revenind, Franța e plină de regii autonome de stat, sau cum le-o fi spunînd la ei. Și Italia. Da, Alte întrebări! Despre rolul statului? Vai de mine, păi Suedia geme din anii '30 sub călcîiul statului. (Sărării de ei, zău că nu meritau ei chestia asta, că sunt așa draguși! Păcat de ei...). Și dacă n-ar fi statul, America și Europa s-ar încălîra în doi timpi și trei mișcări, noroc că ține statul în frîne brutele și bestiile de oameni de afaceri care se ceartă pe tarife vamale. Asta e, statul e totul în economie, dacă stat nu e, nimic nu e (adică nici concurență, nici cerere și ofertă, nici producție, nici organizare competentă și eficientă; și, ca să fie și mai clar, nici pletora de imputerniciți ai statului, consilieri, directori, foști secretari de partid și tot soiul de alți foști). Nomenclaturii? Domnule, dar asta e revoltător, e de-a dreptul o măgărie să nu reții din biografia omului decît că a fost secretar CC-PCR, da' ce, Eltin și Kravciuk n-au fost mari demnitari comuniști? Ii trage cineva de urechi pentru asta? (Sigur, așa e, păi toată Germania ar fi cu gura pină la urechi dacă s-ar pune această problemă cu Kohl. Și mai sunt Japonia, Statele Unite, Anglia ș.a.m.d.). Critică opoziția toate aceste lucruri? „Foarte bine, acesta și e rolul opoziției: să critice — declară dl. Iliescu. Ei critică și noi conducem, care-i problema?”

Problema e că-ți vine să-ți dai palme pentru „ce-ai crezut (în '89) și ce-ai ieșit (în '92)”. Lumea civilizată, liberă, prosperă e așezată solid pe pilonii proprietății particulare și liberei inițiative. Nu este adevărat că în Occident proprietatea de stat e predominantă, nici măcar importantă nu e. Această lume se ghidează după valorile fundamentale și sacre care sunt democrația, libertatea, individualismul, adică prețuirea individului, adică prețuirea adevărată a omului și a capacității sale creatoare de civilizație. Este profund nefastă mentalitatea etatistă, colectivistă care ne guvernează, este neșansa și tristețea acestui biet popor la sfîrșit de dictatură comunistă, la sfîrșit de secol frămîntat, la sfîrșitul unui mileniu de civilizație românească.

EUGEN CHIROVICI

Filozofia sexualistă

● E PRACTICATĂ în număratoarele publicații dedicate redescoperirii sexului la români: **Mondo sexy**, **Țife**, **Un bărbat și o femeie**, **Sex-caprice**, **CineSex**, **Prostituția**, **Infractorul**, **Sex-press**, **Ei și ea**, **Emanuelle**. Iată ce dezvăluie un cercetător, un specialist, cum obișnuim să spunem despre toți cei care-și

dau cu presupusul în ceva: „bărbatul normal de la 40 de ani în sus se gîndește la sex aproximativ de 6 ori pe oră”. Ce nu spune filozoful specialist, e dacă o face și la coadă la butelii, în fața vitrinelor cu carne și salam, în ora cînd e anunțat că trebuie să-și caute alt serviciu sau în vreme ce ascultă în fiecare seară la „Actualități” cuvîntările către popor ale lui Vadim.

Funar, grănicer emerit

● PREȘEDINTELE „Republicii Cluj”, funarul Ghiță, e de părere că „Tom Lăntos nu trebuie lăsat să intre în România”. Evident, o imixtiune în treburile interne ale țării noastre, care ar trebui sancționată. Funarul de Cluj poate fi ajutat să-și comunice ideile într-un cadru organizat. Spre exemplu, într-un loc unde, dacă un cetățean crede că e Napoleon, are voie să o zică, iar dacă se crede Funar, îi e permis să-și ia și numele de „Eduard”, mîncătorul de unguri. Oare și extremiștii naționaliști trecuți de 40 de ani se gîndesc de 6 ori pe oră la sex? Sau numai cînd nu visează lăntoși?

Napoleon Spartacus zboară pe Decebal

● REALITATEA e atît de colorată, încît vreo cîțiva ani scriitorii, adică acei oameni capabili să-și imagineze orice, trebuie să se ocupe de altceva. Iată ce produce realitatea în duminică spre luni, 23 noiembrie: un cetățean, pe nume Tudor Napoleon Spartacus Iacov, a avut un accident de mașină pe Bulevardul Decebal. Fapt realmente interesant e că Tudor Napoleon Spartacus Iacov a reușit să-și spună tot numele la Urgență, deși a zburat 20 de metri în aerul pur al nopții, cu o viteză de 50 km/h. Prezent la locul zborului, un reporter de la un cotidian important a aflat că mama lui Napoleon Spartacus ar fi vrut să-și boteze fiul cu alte cîteva nume: Funar, Eduard, Gyuri Ion.

Secția „Cîntarea Daciei” e activă

● FOȘTI activiști de la secția de umplut timpul liber al românilor de pe lîngă C.C. al P.C.R. s-au regrupat în secția „Cîntarea Daciei”, de

pe lîngă Cotroceni. Recent, într-un emoționant anonim, deși trei restaurante și o crămă din Constanța au făcut pregătiri ideologice de resort, secția și-a inaugurat existența sărbătorînd la Adamclisi, concomitent, 1890 de ani de la înfrîngerea dacilor și 1890 de ani de la victoria romanilor. S-a tras cu tunul, s-au spus tîmpenii patriotice și minciuni oportune, s-au făcut slujbe dacice cu soboare de preoți pîntecoși, copleșiți de grad și bătuți de funcție. Zamolxe să-i ierte, că de la daci nu-i nici o speranță!

Paula lui Fane

● PAULA IACOB, avocata specializată în cauze de importanță națională, îl apără pe Fane Spoitoru, după ce a reușit să-l ajute să stea în pușcărie și pe Nicu Dictatoru.

Paula Iacob e o persoană atît de convingătoare în tot ce face și ce zice încît ar putea convinge și pasta de dinți să intre înapoi în tub. Bravo, tu!

TUDOR OCTAVIAN

EVENIMENTE MICI

Martor ocular la incinerarea Mareșalului

HĂRTUIT, ARESTAT, DAT AFARĂ DIN ARMATĂ

• Trebuia să dispară pentru că văzuse unde a fost aruncată cenușa

„Fă-ți bagajele,
ești detașat la Iași”

După două săptămâni de la incinerarea celor patru cadavre, am fost chemat la Secretariatul Ministerului de Război, de către gen. Pretorian. Acesta mi-a spus: „Fă-ți bagajele, pentru că în două-trei zile pleci la Iași. Detașat”. Am înlemnit, am încercat să-ntreb de ce, dar nu mi s-a răspuns. M-am întors la Corpul de Armată și am spus întâmplarea gen. adj. Spirea, care s-a dus la Pretorian cu un memoriu favorabil mie. Înainte de arestarea lui Antonescu, am fost trimis, împreună cu alți ofițeri, într-o inspecție la Doftana. Erau în-

chiși acolo Gheorghe Gheorghiu-Dej și (într-o altă celulă) gen. Victor Precup, judecat și condamnat pentru atentatul împotriva lui Hitler. Știu că m-am întors și le-am dat țigări. Gen. Precup m-a ținut minte și, atunci când s-a pus problema îndepărtării mele definitive de București, el m-a susținut. Cu toate intervențiile, am plecat la Iași. Președintele Parlamentului la vremea aceea era Eduard Mîrto, unchiul soției mele. El a ridicat problema mea în Parlament, deoarece, după ce am plecat din București, gen. Pretorian a început s-o curteze pe soția mea în scopul de a obține o sumă mare de bani, voia monezi de aur. La Iași am aflat că fusesem detașat

Așadar, mareșalul Antonescu împreună cu cei trei demnitari români (Mihai Antonescu, fost ministru de externe, Gheorghe Alexianu, fost guvernator al Transnistriei și Ion Vasiliu) au fost executați la Jilava, incinerăți la crematoriul de la Linărie iar cenușa aruncată pe Valea Plîngerii. Prin mărturia unui supraviețuitor s-ar putea găsi, credem noi, urme care să lase istoriei și conștiințelor noastre un mormint pentru patru personalități. Și, desigur, adevărul despre mocirla comunistă.

Nicu C. Machedon, ofițerul care a asistat, prin forța împrejurărilor, la acest episod, lucra atunci la Corpul de Gardă, după ce fusese pe front. Deși de-o inteligență remarcabilă, Nicu C. Machedon a trebuit să suporte procese și inscenări, chemări și detașări, o hărțuială care i-a marcat cariera și viața. Comuniștii se temeau de acest martor. În același timp, nu-l puteau declara dispărut, pentru că, tot prin forța împrejurărilor, a fost susținut de oameni politici (membri ai familiei sale sau prieteni influenți). Actualmente, dl Nicu C. Machedon are 82 de ani, este de-o luciditate uimitoare și locuiește cu soția sa. Crede că lucrurile pe care le-a văzut se vor fi dovedit într-o zi ca adevărate și vor fi înscrise în istoria României la locul cuvenit.

MARIA TIMUC ■

disciplinar, deși nu încălcasem sub nici o formă legile militare.

„Nu cumva ești ofițerul care a asistat la arderea lui Antonescu?”, m-a întrebat Emil Bodnăraș

Mi-am luat o permisie și m-am întors la București,

pentru a lămurii lucrurile. Împreună cu Precup m-am dus la Emil Bodnăraș, care era secretar al c.c. „Nu cumva ești ofițerul care a asistat la arderea lui Antonescu?”, m-a întrebat el. Eu, ce era să spun? Am spus că n-am văzut nici o ardere. „Pleci la Iași și-ți garantez că în câteva zile ai să fii mutat”. Așa a fost. În trei zile am primit ordin să mă-ntorc la București. Mi s-a dat un post de

director la Direcția Economate a Ministerului de Război. Eram fericit. Am fost fericit doar zece zile; până când am primit telefon de la col. Moceornă, de la Tribunalul Militar. Am stat câteva ore în anticameră, crezînd că sînt probleme de serviciu. La insistențele mele pe lângă secretar, colonelul a ieșit cu șapca și cu mânușile în mină și mi-a spus foarte liniștit: „Ești arestat din ordinul Direcției Superioare a Armatei”. Eduard Mîrto a intervenit pe lângă gen. Nicolau, comandantul Regiunii București, și am fost eliberat după două zile. În aceste două zile am stat arestat la Tribunal, împreună cu un general al cărui nume nu mi-l amintesc. Știu, însă, că am jucat cu el tot timpul șah. În ziua în care am fost eliberat, am răsfoit ziarele care anunțau scoateri masive din armată. Încep să citesc lista. La un moment dat, apare și numele meu. Și-n dreptul numelui: trecut în rezervă. Fără pensie, fără nimic. Am căutat să iau din nou legătura cu Bodnăraș. Fără să știu că între timp divorțase și se căsătorise cu o evreică.

(Va urma)

București

1817 locuri de muncă, 76 283 de șomeri

Direcția Generală de Muncă și Protecție Socială a Municipiului București informează pe cei interesați că la data de 16.11.1992, în București, erau 1817 locuri de muncă vacante; dintre care pentru muncitorii necalificați 1266, muncitori calificați 312, specialiști cu studii medii 231, și persoane cu studii superioare 81.

Cifra totală de șomeri înregistrată la această dată: 76 283, dintre care șomeri ce îndeplinesc condițiile L/91 — 65 370, femei — 42 510, șomeri scoși din plată ca urmare a expirării termenului de 270 zile — 16 625, șomeri ce îndeplinesc condițiile pentru alocație de sprijin și alte forme de plată — 10 994, șomeri sus-

pendați — 765, șomeri sistați plată — 725, șomeri în evidență și plată — 40 136, dintre care muncitori — 34 022, studii medii 4 048, studii superioare 2 066, șomeri ce au absolvit cursurile de calificare și recalificare organizate de Oficiul Forțelor de Muncă — 2 032.

Făcînd o analiză profundă a acestui material, concluzia este clară: din cei 76 283 de șomeri raportați la numărul de 1817 locuri de muncă vacante, problema ratei șomajului va fi rezolvată în favoarea acelora care vor scoate cei mai puțini timpi la suta de meri.

Nădejdea a rămas numai în Dumnezeu! (Evelina Mazilu).

Doresc să aduc la cunoștința opiniei publice o poveste, nu de adormit copii, ci una adevărată, în scopul de a trezi în inimile tuturor oamenilor de bună credință, ura împotriva odiosului comunism și a celor ce l-au slujit timp de 45 de ani.

Astfel, în perioada colectivizării forțate, mii de țărani de pe întreg cuprinsul țării au fost arestați și condamnați la zeci de ani închisoare, din rîndul acestora făcînd parte și niște rude ale mele din comuna Cornu Luncii, satul Băișești, jud. Suceava: Petrea Vlad, cu fiul său Ioniță Vlad, Vasile Vlad și Toader Vultur, tată a 10 copii, din care unul infirm. Acesta din urmă ucis la securitatea din Suceava și îngropat fără nici un semn.

Autorii acestor fărâdelegi sînt: Cora Filaret, născut în aceeași comună cu victimele, un timp șoferul lui Emil Bodnăraș. El a fost prim secretar al PCR al fostului raion Itcani, ulterior al Sucevei, iar mai tîrziu a fost numit prim secretar al orașului Cîmpulung Moldovenesc. Pentru ca procesul criminal să aibă loc, de la Tribunalul Militar Iași au fost deplasați la Botoșani un număr de procurori și judecători, înscenîndu-se astfel un proces odios și mincinos, în urma căruia au fost condamnați la cîte 14—25 ani închisoare fiecare, iar Toader Vultur, judecat cu ușile închise, este ucis mișelește la securitatea din Suceava.

Dar iată cum au decurs lucrurile:

În luna ianuarie 1941, bunicul meu, Vlad Ion, din comuna Băișești, jud. Suceava, simțînd că i se apropie ceasul, și-a adunat copiii ca să-l întrebe cui să-i lase gospodăria după moartea sa. Bătrîna propune ca gospodăria să-i fie lăsată fiului său, medicului locot. col. Vlad Constantin, căruia nu-i dăduse nici un fel de avere la căsătorie. Această

propunere este acceptată de ceilalți frați (care mai tîrziu vor fi arestați). Doctorul Vlad Constantin propune, la rîndul său, să-i lase în custodie gospodăria nepotului său, Vlad Pantilimon, cu condiția ca în fiecare an să vină în vacanță

De la o moștenire, la un proces politic cu consecințe criminale

și să aibă unde sta. Dar luînd parte la război, timp de 5 ani nu s-a întors în satul său natal. După terminarea conflagrației, revine la Băișești, unde știa că are gospodăria, dată în custodie nepotului său, Vlad Pantilimon. Dar acesta îl întîmpină cu bîta și cu amenințări. Medicul îl dă în judecată, cerînd evacuarea

lui Vlad P., pentru ca această gospodărie să-i fie dată nepotului său infirm, Vultur Constantin.

La procesul care s-a desfășurat la Tribunalul Fălțiceni, proces la care am participat și eu, se dă cîștig de cauză unchiului meu, Vlad Constantin, hotărîrea fiind de evacuare a lui Vlad P.

Vlad Pantilimon se duce la cumnatul său Cora Filaret, ce îndeplinea funcția de prim secretar PCR la fostul raion Itcani, — Suceava și se plînge de hotărîrea Tribunalului Fălțiceni, se plînge și de mine cum că aș fi sprijinit acest proces în favoarea doctorului Vlad Constantin. Cora Filaret, abuzînd de funcția pe care o deținea, transformă acest proces de moștenire într-unul politic cu consecințe criminale.

Astfel, ca urmare:

Procurorul Ungureanu din Dorohoi a dispărut din funcție de la Fălțiceni.

Sînt arestați frații, cumnații și nepoții doctorului Vlad Constantin (fratele mamei). Sînt ridicăți pe rînd de la domiciliu: Petrea Vlad cu fiul său Ioniță Vlad, Vasile Vlad, Irimia Malinoschi și Toader Vultur, al cărui fiu urma să primească moștenirea.

Toader Vultur (tatăl fiului moștenitor), este ucis la securitatea din Suceava, iar subsemnatul exclus din partid și trecut în rezervă în timp ce mă aflu la sanatoriul Bușteni cu diagnosticul: „Leziuni fibronodulare stîngi”.

Scriu pe răspunderea mea toate acestea pentru ca opinia publică să afle adevărul (unul din multele) despre anii întunecați ai comunismului.

Petru Mihailovici
str. Mărășești, nr. 9, bloc B 8,
sc. A, ap. 9
Suceava

**În ultimii ani,
doar clienții Rank Xerox
au știut de neobosita noastră
cursă pentru calitate.
Acum nu mai este un secret.**

***The European
Quality Award
1992.***

*Premiul European
pentru Calitate
1992.*

Mai mult de 10 ani, membrii echipei Rank Xerox, au făcut eforturi deosebite pentru a perfecționa calitatea produselor și a serviciilor oferite clienților.

În acest an, Fundația Europeană pentru Calitatea Managementului (The European Foundation for Quality Management) a decernat primul trofeu - Premiul European pentru Calitate. Câștigătorul a fost Rank Xerox.

Rank Xerox Romania
București, Str. G-ral Berthelot nr. 27
Telefon : (401) 312 0053

Rank Xerox
The Document Company

DRAGOSTE TÎRZIE

În sfârșit, după aproape trei ani de ezitări, datorate timidității, oportunismului și fricii, peștorii români au ajuns la Chișinău în grup compact, cu ploscă de rachiu și cu toată recuzita, iar orația a fost rostită în chip tare meșteșugit de însuși președintele Camerei Deputaților a parlamentului român, fost șef al diplomației românești, dl Adrian Năstase. Dar fata n-a sărit de gîtul mirelui. Nu pentru că, la capătul anilor de așteptare, ar împleți deja cosită albă, ci pentru că între timp părinții ei au pus ochii pe alți posibili gineri, de pe urma cărora ei, părinții, să poată profita mai mult, chiar dacă, pe respectivii gineri, fata nu-i iubește.

Cînd am abordat, față de dl Adrian Năstase, chestiunea Basarabiei, Domnia sa a spus de fiecare dată că lucrurile nu trebuie bruscate, că toate se vor face la vremea lor. Să credem că în prezent, fiindcă preocupările și incrințările electorale au rămas în urmă, a venit și rîndul Basarabiei, că dl Ilescu, mult mai sigur pe sine, a hotărît că poate să descopoaie, vizavi de Moscova, șira spinării și să simțească, în sfârșit, românește (intrucit lui nu-i lipsește nimic și deci poate fi crezut?) Bine-ar fi să fie așa.

Destul de multe din cite le-a zis la Chișinău dl Adrian Năstase le-am susținut eu, în repetate rînduri, în articolele mele (nu pretind că dl Năstase le-a luat de la mine). Cu totul discutabilă este teza, prezentă și la președintele Camerei Deputaților din România, și la președintele parlamentului din Chișinău, dl Alexandru Moșanu, cum că imperativul momentului este consolidarea independenței Republicii Moldova. Las la o parte faptul că însăși proclamarea independenței Moldovei de la răsărit de Prut s-a dovedit a fi o greșeală, că la 27 august 1991 în loc de independență trebuia proclamată reunirea cu România (și reunirea s-ar fi făcut). Las la o parte și adevărul amar că așa-zisa independență nu i-a adus Moldovei decît ponoase, între care, la loc de frunte, pierderea, de facto, a Transnistriei. Voi arăta doar că fiecare a înțeles și înțelege prin independența Moldovei altceva. De unde o evoluție paradoxală: cu cît mai tare au vorbit de necesitatea consolidării independenței Moldovei și Moscova (care a înțeles prin asta că Moldova să nu se unească niciodată cu România), și Kievul (care a văzut într-o astfel de independență premise mai bune pentru a-și păstra teritoriile românești pe care le deține), și Bucureștiul (care și-a închipuit-o ca pe o soluție de moment, o posibilitate pentru Moldova de a se smulge din ghearele Moscovei), și Chișinăul — e vorba de Chișinăul politic, oficial, la virf, desigur — (care a înțeles prin independența Moldovei beneficiile unor posturi și situații pe care într-o Românie reunificată nu le-ar fi dobîndit), cu atît mai abilitat Snegur și ai săi au lucrat, conștient sau nu (însă în mod cert împinși din toate părțile de mașinărie, mecanismele și mafiile fratelui mai mare), pentru readucerea provinciei românești de la răsărit de Prut în orbita și sub cîntul Kremlinului.

La dl Moșanu a mai apărut și ideea, scumpă inimii lui Snegur și a altor sneguriști, că viitorul Republicii Moldova poate fi hotărît doar de populația basarabeană. Oare? Cînd s-a născut, din punctul de vedere al legislației internaționale, acest drept? Este ca și cînd o bandă de kidnapperi i-ar fura unui om copiii și apoi ar declara că doar ei, copiii, au a se pronunța ai cui să fie și la cine să rămînă. Pe această cale se poate tăia în bucăți orice țară, ca să-i întrebăm pe urmă pe locuitorii bucăților cam ce vor și încotro bat.

Zicerea veche, existentă aproape în toate limbile este „Mai bine mai tîrziu, decît niciodată”. În vremea din urmă a apărut o variantă „Mai bine mai tîrziu, decît prea tîrziu”. Care dintre ele se potrivește acum demersului românesc la Chișinău? Nu mă indoiesc că există și sceptici care să spună că nici una, intrucit deja este prea tîrziu. Nu sunt de această părere. În pofida ratării mai multor momente propice, reunificarea României tot se va realiza. O națiune nu poate sta decît toată, la un loc, într-un singur stat. Iată de ce dragostea de acum a României oficiale pentru Basarabia, chiar tîrzie, trebuie privită cu înțelegere și încurajată.

ION D. GOIA

RĂZBOAIE VITICOLE ȘI RELIGIOASE

Am mai subliniat și cu alte prilejuri că dinamismul galopant al prefacerilor de așl, precipitarea evoluțiilor și încălcarea la grîmadă a proceselor normale, dar și a unei largi partituri de procese anormale, au devenit prea complicate pentru a mai fi abordate coerent și, cu atît mai puțin, soluționate în timp util. Istoria a luat-o înaintea diplomației. Lucrurile se simt, se văd și apasă întreaga lume.

Intr-o singură săptămînă s-au conturat, simultan, cîteva perspective divagante, care vor da migrene în lanț cancelariilor care se respectă. America, fără președinte sau avînd doi-unul care tocmai pleacă și altul care nu a sosit încă — s-a decis să se războiască agricol cu Europa occidentală. Șifonată de sindromul Maastricht, aceasta reacționează, totuși, printr-un singur glas — Franța — dar cu o împetuoizitate care îi paralizează și pe americani și pe comunitari. Scandalul din GATT, redus aparent la un război viticol și oleaginos franco-american, este însă o operațiune de mai bine de 3.000 miliarde de dolari și angrenează 108 țări... În paralel, dintr-o capitală amărîită și tradițional marginalizată de restul lumii și, pînă de cîrînd,

auto-etanșelată, se transmite la cel mai înalt nivel un mesaj alarmant. Președintele Albaniei a declarat, fără umbră de echivoc, că al treilea război balcanic începe să se așeze pe masa europeană. Albanezii nu vor accepta, sub nici o formă, o purificare etnică în Kosovo... De partea cealaltă a Atlanticului, bătrînul Kissinger, expert în anticipații, declară la rîndul său că un război religios în Balcani, nu este numai posibil, dar și probabil, în contextul fricțiunilor iugoslavo-albaneze. Și, culmea, ambele declarații sînt emise în uvertura conferinței balcanice montate în prîpă de turci, fiind știut că mercenarii turci acționează în spiritul solidarității musulmane în Bosnia-Herțegovina.

Dacă mai adăugăm la acestea că, la Moscova, Boris Elțin, aflat în plină dificultate, datorită presiunii dogmaticilor, afirmă răspicat la întîlnirea cu patronii armatei că „butonul nuclear se află în Rusia și nu în Ucraina sau în Kazahstan”, avem imaginea unei inflamații globale capabilă să scurtcircuiteze ce a mai rămas întreg în pe-rloada care s-a scurs de la marea victorie a estului asupra... lui însuși în 1989.

RADU BUDEANU

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

Strimbe
en passant

Despre România, în unele ziare și reviste din lume s-au spus, din decembrie 1989 și pînă acum, o mulțime de prostii. Am semnalat cîteva din ele cititorilor noștri. În general, cei ce vin pe piață cu prestații antiromânești utilizează două metode. Cea dintîi presupune o încercare de demonstrație. Enormități-enormități, însă cei ce scriu vor să dea impresia că aduc argumente, respingînd unele teze și afirmații, avansînd altele etc. Al doilea procedeu este cel al „strimbelor” strecurate en passant, cu dezinvoltură, autorii vrînd să creeze impresia că-l vorba de ceva foarte cunoscut, știut de toți, acceptat de toți, în afara nevoii de-a mai aduce dovezi. Iată, mai jos, cîteva exemple.

Foarte serioasa „Associated Press” scrie într-un comentariu: „În România trăiesc aproximativ 2 milioane de etnici unguri, majoritatea în regiunea Transilvania, unde locuiesc, de asemenea, 5 milioane de români”. Cifrele exacte, potrivit recensămîntului din 7 ianuarie 1992, sînt: 5 673 557 de români și 1 600 889 de unguri. Așadar, prestigioasa A.P., dintr-un foc, dintr-un condei, cu aerul cel mai firesc din lume, adaugă (pentru Transilvania) unguirilor vreo 400 de mii de înși și ia de la români aproape 700 de mii. Și deodată diferența dintre români și unguri în Transilvania se face cu peste un milion de oameni mai mică decît cea reală.

Mai departe. Într-un interviu cu un extremist ungur, foarte cunoscuta „Der Spiegel” întreabă: „Dv. asmuțiți naționalitățile din interiorul fostului bloc răsăritean unele împotriva celorlalte. Iar alții, cum este gruparea fascistă Vatra Românească din România (s.n.), fac același lucru. Încotro va conduce aceasta?”. Nu intru aici în fondul problemei. Constat doar că jurnalistul german dă ca sigură, ca în afara discuției, faptul că Vatra Românească este „grupare fascistă”. Să ne lerte ziaristii de la „Der Spiegel”, dar acest lucru este o enormitate (e drept, preluată ca atare din arsenalul propagandistic unguresc). Să fim serioși! Vatra Românească este o organizație care pune accentul pe naționalism, dar care nu are nimic comun cu fascismul.

În sfârșit, vine și un ungur, care în „Magyar Nemzet” scrie: „În ceea ce privește pregătirea reinvierii Micii Antante, politica respectivă are un trecut îndelungat: același obiectiv l-a urmărit și România fascistă — să izoleze Ungaria, s-o facă neputincioasă”.

Neobrăzarea ungurului este fără margini. Adică, România, în vremea cînd se constituia Mica Antantă interbelică, era... fascistă! În realitate, România n-a fost niciodată fascistă. Nici după 1940.

Dinții rinjiți
ai crocodilului

«Greșesc cei care susțin că Tratatul privind crearea C.S.I. ar fi pus capăt dezintegrării imperiului sovietic. Ceea ce s-a întîmplat nu a fost o dispariție a imperiului, ci o dezagregare a statului totalitar sovietic în componente separate. Evenimentele din ultimii ani și mai ales cele care au urmat după puciul din august atestă că trăsăturile principale proprii imperiilor continuă să dea semne de viață și pe ruinele statului dezorganizat». Citind aceste rînduri, extrase din articolul „U.R.S.S. s-a destrămat, imperiul este însă viabil”, apărut în revista moscovită „Novoe Vremea”, ai crede că autorul are în vedere zbatările Moscovei, pe toate fronturile, vizibile și invizibile, de a ține în viață monstrul imperial, indiferent sub ce formă și cu ce nume. Cînd colo, să vezi și să nu crezi! Autorul descoperă tendințe imperiale la „asupriții de pînă acum, la fostele republici sovietice. În consecință, „Novoe Vremea” le mustră bine și le trage de urechi. S-auzim:

«După dezagregarea Uniunii Sovietice ca imperiu militar și cultural-confesional, „parada suveranității” din majoritatea fostelor ei republici a început să capete, de fapt să împrumute de la „centru”, mecanismele suveranității imperiale. Este vorba în primul rînd de cuprinderea coercitivă (?) a popoarelor sau de obligarea lor să trăiască într-o structură de stat alături de un popor în jurul căruia și sub egida căruia a fost creată această structură (adică rușii minoritari din republici nu vor să trăiască decît în structuri făcute de-a lungul veacurilor sau deceniilor sub egida rusească și în folosul rușilor n.n.). Aceasta înseamnă diferențierea populației dintr-o republică sau alta pe criteriul dreptului real, promulgării de legi (de pildă legile referitoare la limbă) care acordă prioritate poporului ei „principal” (Dar cui să i se acorde prioritate? Cumva vreunui popor „secundar”, adică vreunei minorități? În care țară din lume se procedează așa? n.n.) în detrimentul altor popoare care locuiesc pe teritoriul ei. Aceasta înseamnă dorința unor republici suverane de a-și crea o armată proprie nu pentru a-și asigura granițele (căci granițele le apară Moscova, nu-i așa? n.n.), ci mai ales pentru a determina alte popoare din republică să trăiască după canoanele și criteriile principalului popor „etnizat”. „Mecanismele suveranității imperiale” create pe ruinele Uniunii Sovietice apelează (auzi neobrăzare! n.n.) la comunitatea mondială invocînd principiul integrității teritoriale și inviolabilității frontierelor. Dar ce-i de făcut dacă un popor sau o etnie care locuiește într-o republică nu vrea să trăiască după chipul și asemănarea „poporului etnizat”, nu vrea să fie popor mazălit pe un teritoriu pe care se află de decenii, dacă nu de secole? (Păi, mai încape vorbă? Ori republica respectivă să trăiască ea după chipul și asemănarea etniei minoritare, ori fiecare sat în care trăiesc astfel de etnii să se declare republică independentă, cu drepturi depline la O.N.U. n.n.)».

Este, cred, lîmpede pentru toată lumea. După ce-au tronat decenii ori chiar secole în teritoriile cotopte, boțate în timpul bolșevismului „republici”, după ce acolo au tăiat și-au spinzurat, au făcut ce-au vrut, fără să dea seamă nimănui, rușilor nu le plac nici cele mai elementare (sine qua non) măsuri luate în țările foste componente ale u.r.s.s.

NEMȚOFILI ÎNTR-UN PAHAR CU APĂ

Deși extras din prima orbită a politicii americane, HENRY KISSINGER și-a menținut intactă forța de premoniție. O demonstrează în diversele analize publicate de cele mai proeminente reviste din lume. De cîrînd, el a anticipat ceea ce oamenii politici urmează să o confirme prin acțiune bărbătească și total neinspirată: „Trebuie să facem să se înțeleagă foarte clar că în cazul în care purificarea etnică se va extinde și la Kosovo va fi pusă la punct o intervenție ONU pentru a o stopa. Dacă operațiunea nu va fi declanșată, vom asista la un război religios în centrul Europei”.

● După ce a convocat armata și a răsfățat-o cu promisiuni consistente pe tema menținerii Rusiei ca „cea mai mare putere mondială”, BORIS ELȚIN a adunat șefii republicilor din componența Federației Ruse, în speranța că li va alinia în aceleași tranșee. Aceasta intrucit „confruntarea între forțele politice și instituțiile puterii este în stare să însîngereze țara și să

TURNUL BABEL

o ducă în impas”. Nu e o glumă și știm asta de mult. ● După un îndelung periplu legislativ pigmentat adesea de confruntări extravagante, o țară medie va deveni două țări mici. La PRAGA, Adunarea Federală a Ceho-Slovaciei a adoptat, în sfârșit, dizolvarea. În noaptea de 31 decembrie, la ora zero, vor apărea pe harta Europei REPUBLICA CEAHĂ și REPUBLICA SLOVACĂ. Prima privește spre vest, a doua spre est. Se speră că nu vor face parte din alianțe militare diferite, intrucit contenciosul dintre ele privind împărțirea fostei proprietăți comune, este suficient. ● Un alt gest separatist ne este anunțat din TEHERAN: în numele „salvagărdării valorilor islamice”, bărbații și femeile vor călători separat în mijloacele de transport în comun. Decizia se va aplica întregii rețele de transport în comun din Teheran. Bun. Și în provincie?! Și în automobilele particulare?! ● Mai bine mai tîrziu decît niciodată, aflăm că nu BULGARIA a fost implicată în tentativa de asasinat a Papei Paul Ioan al II-lea. Se pare că „interese americane, rusești, britanice și germane” și-au băgat coada comună în această afacere te-nebroasă. Mai rămîne să aflăm că nici „umbrela bulgară” nu era, de fapt, bulgară, deși umbrela a fost! ● În GERMANIA, turcii sînt arși de vii și atacurile rasiste sînt încheiate prin „Heil Hitler”. În SUECIA, mormintele evreiești sînt luate cu asalt. În AUSTRIA, pe vitrinele magazinelor evreiești sînt aplicate stele galbene. Cu șase colțuri, evident. În ITALIA, fascistii organizează procesiuni tembele, cerînd revizuirea frontierelor. EUROPA scutită de războaie nu se scutește de tembelismul violent al xenofobiei. Toate porcăriile mondiale au început așa. Nemții nu o duc prea rău. Așa e. Dar nemțofilii?

ION D. GOIA

RADU BUDEANU

APEL UMANITAR

Asociația română pentru
asistență socială și planning familial

Societate științifică și de intervenție socială, umanitară, neguvernamentală supune atenției dv. oportunitatea acordării unui **AJUTOR UMANITAR DE URGENTĂ** pentru cazul de excepțională gravitate al bolnavei Cornelia Mihaela DEAK, 31 de ani, internată în Clinica Medicală de hepatologie a Spitalului Fundeni din București cu diagnosticul: **CIROZA HEPATICĂ DE ETIOLOGIE VIRALĂ, FORMA COLESTATICĂ CU DECOMPENSARE PORTALĂ ȘI PARENCHIMATOASĂ**. Cazul prezintă recomandarea expresă și urgentă a Profesorului Dr. Lucian Buligescu, șeful Clinicii medicale de hepatologie pentru o intervenție limitată în străinătate, **TRANSPLANT DE FICAT**.

A.R.A.S.P.F. CONTURI BANCARE:

în lei 45.10.20.12.08 BCR S-1
în \$ S.U.A. = 47.21.478.-7 BRCE București

POSTA REDACȚIEI

MIHAIL OPRESCU — Rimnicu Vilcea, str. Independenței, nr. 3, bl. 5, et. 1: Domnule profesor, muncind efectiv la catedră, cunoașteți mai bine ca oricine convulsile în care se zbate învățămîntul românesc, inerente, poate, fazei de tranziție. Din păcate toate aceste tatonări se răsfrîng asupra calității cunoștințelor dobîndite de către elevi. Deoarece dvs. veniți cu propuneri interesante legate de Reforma învățămîntului ne-am

gîndit să dăm o mină de ajutor Ministerului Învățămîntului, trimițîndu-le scrisoarea pe care ne-ați adresat-o.

ELEONORA MAIOR — Ocna Sibiului, str. Piața Traian, nr. 14, jud. Sibiu: În problema dvs. puteți găsi o posibilă rezolvare la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, str. Dem. I. Dobrescu, București.

ELENA GRECESCU ■

Groapa cu lei

Unde putem petrece revelionul?

Din statisticile oferite de Ministerul Turismului reiese clar plăcerea românului de a călători în străinătate. Astfel în anul 1990 au fost înregistrați 7 099 014 turiști români, în anul 1991, 5 487 254, iar în primele 8 luni ale anului 1992, 6 480 800 persoane au părăsit teritoriul României în scop turistic.

Pentru a veni în ajutorul celor ce doresc să-și petreacă sărbătorile de iarnă în afara granițelor, ne-am adresat dlui Corneliu Droc, Director al Agenției de Turism Touring Athenée Palace, agenție cu capital de stat. Am obținut următoarele informații privind costul unor excursii:

Franța — 362 000 lei (masa de revelion: 94 000 lei), E-

gipt — 316 000 lei, Grecia — 165 000 lei și Italia — 316 000 lei.

Și dacă Italia, Franța, Egipt sunt prea scumpe pentru bușunarul nostru, ne putem petrece revelionul cu „numai” 25 000 lei de persoană, în perioada 29.12.1992—3.01.1993, la Tușnad, Sovata, Căciulata, Govora, Sibiu.

Noutate! Anul acesta puteți petrece sfîrșitul de an dincolo de Prut, la Soroca, prețul fiind tot de 25 000—30 000 lei estimativ.

Iar ozonul din minunata noastră Vale a Prahovei, va putea fi inspirat și expirat în aceeași perioadă — 29.12.1992—3.01.1993 cu „numai” 50 000—60 000.

EVELINA MAZILU ■

Gastronomică

La botul calului

Burlacilor le sugerez următorul meniu, „La botul calului”, nu tocmai ușor de realizat, dar nici prea greu, fiindcă nu cere nici știință culinară, ci doar puțină alergătură după alimente nițel mai dificil de procurat. Dar în România, azi, se găsesc de toate. Numai bani să fie.

Un platou cu sandvičuri asortate, după cum urmează:

● Feliile de piine tăiate subțire și acoperite cu mușchi fiile.

● Tot pe felii subțiri de piine întinseți un strat de pastă de ficat, ornate cu rotocoale de roșii și condimentat cu puțină sare și piper.

● Feliile unse cu unț vor fi de data aceasta acoperite cu fileuri de anchois și boabe de capere.

● Din nou piine cu un strat dar înobilată cu un strat subțire de maioneză și perle de ciuperci marinate.

● Peste feliile unse cu unt, bucăți de somon (evident, din conservă) și rotocoale de lămie decojite.

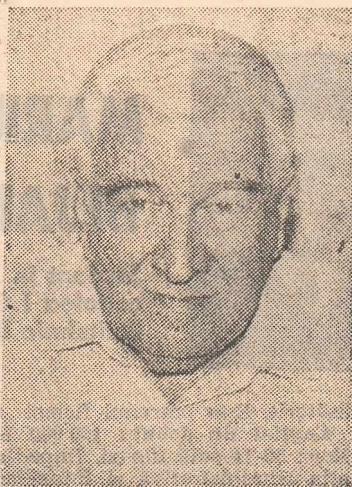
La toate acestea o țuică de Florica și un vin de Receaș.

Dacă mușafirii nu vor aprecia aceste gustări rafinate, luați-i de urechi și spuneți-le că sînt niște mitocani.

P. P. NAȘU ■

Un om în alb vă sfătuiește

Tratament medicamentos al ulcerului gastric și duodenal

Ulcerul gastric și ulcerul duodenal sînt afecțiuni cronice, ce reclamă un tratament medicamentos adecvat, nuanțat și competent condus de medicul specialist în fiecare caz în parte. Pacientul trebuie să știe că terapia dietetică se imbină cu cea medicamentoasă. Medicamente-

le esențiale fac parte din trei grupuri și anume anticolenergicele, topicele (pansamentele gastrice și duodenale) și medicamentele specifice ce inhibă secreția excesivă a sucului gastric hiperacid și care exacerbează suferința. Din clasa medicamentelor anticolenergice, așa-zisele medicamente antispastice menționăm scobutilul, lizadonul, probantina, propantelina, neopepulsanul etc. Medicamentele se vor lua de trei ori zilnic înainte de masă cu zece-cincisprezece minute, cu puțină apă. Din clasa medicamentelor topice (adevărate pansamente gastrice și duodenale) menționăm almagelul, galogelul, mutesa, geluzil, milanta etc. Ele vor fi luate la fel cu 15-30 de minute, soluția lăptosă albă fiind bine agitată și administrîndu-se 1—2 linguri. Din clasa medicamentelor moderne inhibitorii ale secreției gastrice: tagametul, histodilul etc. Se vor lua 4 tablete zilnic după-masă, o tabletă dimineață, una la

prînz, două seara, tamponîndu-se astfel secreția gastrică hiperacidă, nocivă. Tratamentul poate fi completat de la caz la caz cu polivitamine, produse de fier, în caz de anemie ce complică de obicei hemoragia digestivă. Vom recomanda astfel polivitaminizant S, energizant VITA 9, etc. Dintre tratamentele cu fier necesare tratamentului anemiei secundare, menționăm: fier polimaltozat, (9 fiole injectabile intramuscular), glubifer (4—6 tablete zilnic per/os) sau fier HAUSMANN etc. Pentru calmarea nervozității — extraverbal, hidroxizin, distonocalm etc. Un bolnav inteligent va avea în timpul puseului pe nopțieră un pahar cu lapte sau frîșcă, o tabletă a unui produs antispastic, flaconul cu pansament gastric și duodenal.

În concluzie, pacientul trebuie să-și cunoască boala, să știe cum să o trateze ca și cum medicul ar fi lângă el, iar familia trebuie să-l înțeleagă și ajute.

Prof. univ. dr.
SANDU STOICHIȚA ■

Farmacia din grădină

TOPORAȘII

Gama variată a culorilor pe care le îmbracă diferitele soiuri de toporași (Viola odorata L.), înflorirea din toamnă și cea din primăvară, pînă în luna iunie, fac ca aceste plante să ocupe un loc de frunte în ansamblul peisagistic al parcurilor și grădinilor.

În scop medicinal, de la toporași se folosesc rădăcinile cu rizomi, florile și părțile aeriene. Din utilizările plantei se recomandă cu deosebire infuzia. Aceasta se prepară din 10 g flori, infuzate potrivit prescripțiilor generale, într-un litru de apă fierbinte. Se acoperă și după 15 minute se filtrează, se adaugă miere, după gust. Se iau 2—3 cești de ceai

pe zi, în stări de răceală. În mod similar, dacă la infuzia preparată ca mai sus se adaugă 1,5 kg zahăr se obține un sirop care combate tusea; se administrează de 3 ori pe zi câte 4 lingurițe.

Infuzia se folosește și extern în cataplasme, pe plăgi, arsuri ușoare, fisuri ale mamelelor etc.

Părțile aeriene ale plantelor, inclusiv virfurile înflorite (sumitățile) pot fi recoltate într-un interval destul de lung (aprilie — septembrie). Intern, o infuzie obținută din 5 g sumități mărunțite, într-un litru de apă în clocot (după fierbere se recomandă a se adăuga o jumătate de pahar de

lapte îndulcit) are efect remarcabil ca sudorific, diuretic și depurativ sanguin. Se bea cite o ceașcă de ceai, seara, înainte de culcare. Băută dimineața, pe stomacul gol, infuzia este indicată ca depurativ în acnee, unele eczeme, psoriazis, herpes, furunculoze.

Utilizată extern, o infuzie din părțile aeriene, recoltate la înflorit, acționează, sub formă de cataplasme, ca cicatrizant, iar la sugari se administrează în unele dermatoze.

Toporașii intră în compoziția ceaiurilor pectoral 2 și depurativ, produse de întreprinderile specializate ale PLAFARULUI.

ION I. ROVENTA ■

AVOCATUL CASEI

Cine primește bursă?

Potrivit ultimei modificări a reglementării în această materie (Hotărîrea Guvernului nr. 608 din 28 septembrie 1992), bursa de școlarizare se acordă următoarelor categorii de elevi de la învățămîntul de stat primar, gimnazial, liceal, postliceal, profesional, complementar, de ucenici și teologic, curs de zi:

1. elevilor orfani de ambii părinți, celor necuprinși în casele de copii, deși îndeplinesc condițiile pentru a fi primiți în aceste instituții, celor care au fost bolnavi TBC și sînt în evidența dis-

pensarelor medicale, precum și celor care suferă de diabet, boli maligne, sindroame de malabsorbție grave, insuficiențe renale cronice sau sint deficienți motori;

2. copiilor eroilor-martiri, invalizilor sau răniților în Revoluția din decembrie 1989 și elevilor invalizi sau răniți în Revoluție, indiferent de veniturile familiei;

3. elevilor proveniți din familii care îndeplinesc, în mod cumulativ, următoarele condiții:

— nu realizează un venit lunar, pe membru de familie,

de cel puțin 40 la sută din salariul minim brut pe țară, indexat, din care se scade impozitul corespunzător;

— nu dețin terenuri agricole în suprafață de cel puțin 20 000 mp în zonele colinare și de șes și de cel puțin 40 000 mp în zonele montane.

Pentru determinarea venitului mediu pe membru de familie se vor depune acte doveditoare la începutul fiecărui an școlar.

Numărul burselor acordate în aceste condiții (pct. 3) nu poate depăși 1 la sută din numărul total al elevilor din aceste forme de învățămînt.

4. elevilor din învățămîntul primar și gimnazial din mediul rural, care provin din familii în care venitul mediu lunar pe membru de familie se situează sub nivelul salariului de bază minim brut pe țară indexat, care învață în altă localitate deoarece nu au școală la domiciliu.

CORNELIU OLTEANU ■

SOCIAL

● **Astăzi se naște,
prin ei,
clasa de mijloc**

EXISTĂ SI ÎNSĂ CEVA

STUDENTII ROMANI

TIBERIU- CĂTĂLIN OLTEANU

Student în anul V, la Facultatea de Mașini și Utilaje de Construcții – Institutul de Construcții București. 25 de ani

Singur la părinți. Necăsătorit. Este patronul firmei „CAPRICORN” LTD SRL București. Capital de debut: 100 000 lei. Timp dedicat afacerilor: 10–12 h/zi. Impedimente în afaceri: imposibilitatea de a obține credite avantajoase; lipsa de seriozitate în colaborare a firmelor cu capital de stat. Prima afacere a făcut-o la vîrsta de 12 ani și a constat în: achiziționarea unei biciclete, recondiționarea și revinzarea ei. Principii de conduită în afaceri: „Ajută-te, ajutîndu-i pe ceilalți!” Motto: „Cei ca mine au plecat pe un drum fără întoarcere, deci, numai și numai ÎNAINTE!” Pasiuni: automobilism, parașutism.

MARIUS BEJAN

Student în anul IV la Facultatea T.C.M. – Institutul Politehnic București. 23 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „GIMA” SRL TE-CUCI. Capital de debut: 100 000 lei. Timp dedicat afacerilor: 50 la sută din zi. Impedimente în afaceri: birocrația administrativă și financiară. Principii de conduită în afaceri: respectul față de semenii. Motto: „Pentru ca să crească apa, e nevoie să scadă undeva” (M. Eminescu). Pasiuni: un „lux” pe care, încă, nu mi-l pot permite.

COSMIN ALEXANDRU

Student în anul IV la Facultatea de Economie Generală – A.S.E. București. 23 de ani

Căsătorit. Co-patron al firmei „RESEARCH TEAM ROMANIA” SRL București. Specificul firmei: cercetare de piață, studii de marketing, sondaje de opinie. Capital de debut: 15 000 lei. Timp dedicat afacerilor: 13–14 h/zi. Impedimente în afaceri: sistemul de plăți și decontări bancare interne și externe, încredințarea partenerilor, handicapul vîrstei. Principii de conduită în afaceri: etica profesională, confidențialitatea, corectitudine. Clienții firmei: „KODAK” (Germania), „MIRALANZA” (Italia), „EUROPEAN TRAVEL MONITOR, YOUNG & RUBICAM”. A participat la conferințe și seminarii internaționale alături de studenți elvețieni, austrieci, englezi. Motto: „Unde există o problemă există și un drum”. Pasiuni: afaceri, jazz, poezie.

CĂTĂLIN- GHEORGHE MITITELU

Student în anul IV la Facultatea de Mecanică – Institutul Politehnic București. 22 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „AMICI PLUS” EXIM SRL FOCSANI. Capital de debut: 100 000 lei. Timp dedicat afacerilor: 12 h/zi. Impedimente în afaceri: inerția în afaceri (neseriozitate, nepunctualitate). A intrat în afaceri din dorința de a face ceva pentru oameni. Principii de conduită în afaceri: seriozitate, promptitudine, corectitudine. Motto: „Făcînd azi un bine, mâine îl vei primi de zece ori înapoi!”. Pasiuni: afaceri, sport, femei.

AURA BOTOROG

Studentă la Facultatea de Finanțe și Contabilitate. București – A.S.E. București. 24 de ani

Singură la părinți. Necăsătorită. Co-patron al firmei „RESEARCH TEAM ROMANIA” SRL București. Specificul firmei: cercetare de piață, studii de marketing, sondaje de opinie. Capital de debut: 15 000 lei. Timp dedicat afacerilor: 10–13 h/zi. Impedimente în afaceri: sistemul bancar. Principii de conduită în afaceri: etică profesională, confidențialitate, corectitudine. Clienții firmei: „KODAK” (Germania), „MIRALANZA” (Italia), „EUROPEAN TRAVEL MONITOR, YOUNG & RUBICAM, ROMANIAN COMPUTERS SYSTEMS”. A participat la conferințe și seminarii internaționale, alături de studenți elvețieni, austrieci, englezi. Motto: „Pentru cei ce vor, există întotdeauna o șansă de a reuși”. Pasiuni: afacerile.

FLORIN MÎNDROC

Student în anul III la Facultatea de Transporturi – Institutul Politehnic București. 28 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „FLORADI” IMPI SRL București REGIE. Capital de debut: 500 000 lei. Sponsorizează Institutul Politehnic București cu suma de 50 000 lei/lună. Timp dedicat afacerilor: 15 h/zi. Principii de conduită în afaceri: corectitudine față de clienți și angajați, echilibru, previziune (2–3 ani înainte ca în șah). Calități: ambiția de a urca și vîrful piramidei. Motto: „Eșecul în viață nu reprezintă decît șansa, pe care ne-o oferă soarta pentru a observa ce ne lipsește, pentru a învinge” (N. Iorga). Pasiuni: filmul (video), sportul, muzica.

Cetățenii străini nu au dreptul – dar au bani și relații să cumpere terenuri din România

● Fostul C.A.P. „Vlad Tepeș”, din comuna Comana, județul Giurgiu, scoate la licitație grajdurile, sediul unității și 80 000 metri pătrați de pămînt ● Cîștigătorul – Stamate C. din București – este, aparent, o persoană fizică particulară ● Notariatul de Stat Giurgiu încalcă Legea nr. 18/1991, înlesnind o vânzare către o societate mixtă (66% capital libanez) ● Vânzare fictivă, milioane în contul lui Stamate

După promulgarea Legii fondului funciar, la desființarea fostelor CAP-uri trebuiau constituite comisii de lichidare a patrimoniului, potrivit art. 26, alin. 2 din lege. Comisii care în termen de 9 luni de zile aveau obligația de inventariere, de realizare a activului și pasivului bugetar. Harababura ce a urmat este îndeobște cunoscută de toată lumea. Nemulțumirea țăranilor a adus aceste comisii în situația de a scoate unele bunuri, în special construcțiile agrozootehnice, la licitație. Instrăinarea terenurilor se poate face conform art. 46, dar ținîndu-se cont ca suprafața să nu depășească 100 ha teren arabil în echivalent arabil.

La art. 47 din Legea funciară se stipulează că: „Persoanele fizice care nu au cetățenia română și domiciliul în România, precum și persoanele ju-

ridice care nu au naționalitate română și sediul în România, nu pot dobîndi în proprietate terenuri de orice fel prin acte între vii”. Am citat acest paragraf pentru a se vedea că un notariat de stat îl încalcă!

În data de 21 octombrie 1991, comisia de lichidare a patrimoniului fostului CAP a organizat o licitație pentru instrăinarea mijloacelor fixe și a terenului aferent în suprafață de 80 000 mp. Mijloacele fixe au fost: 12 grajduri pe fundație din beton, ziduri din cărămidă, acoperiș din țiglă, clădirea administrativă cu 9 birouri și sală de festivități, drumuri de acces, instalație electrică pe stâlpi din beton, împrejurire metalică etc. Valoarea de pornire a licitației a fost, pentru mijloacele fixe, de 4 250 000 lei. Pentru pămînt s-au perceput 30 lei/mp. Licitația fiind cîștigată de Marian Cezar Stamate din București, pentru suma de 4 700 000 lei, la care s-a adăugat suma de 2 400 000 lei pentru pămîntul aferent. Faptul a fost consemnat prin procesul verbal nr. 153 din 28 octombrie 1991.

mint s-au perceput 30 lei/mp. Licitația fiind cîștigată de Marian Cezar Stamate din București, pentru suma de 4 700 000 lei, la care s-a adăugat suma de 2 400 000 lei pentru pămîntul aferent. Faptul a fost consemnat prin procesul verbal nr. 153 din 28 octombrie 1991.

S-a știut că Stamate reprezintă o societate libaneză, dar comisia de lichidare a tăcut

Doar 4 luni de zile Stamate a fost „moșierul” de la Comana. În data de 25 februarie 1992, întocmește un contract de vânzare-cumpărare, legalizat prin încheierea de autentificare nr. 1351 de Notariatul de Stat Giurgiu, prin care se vînd bunurile achiziționate și terenul – mai puțin un grajd, cazanul de tîuică și 5 047 mp – pentru suma de 6 900 000 lei societății „Sugar Land Industrie” SRL, societate mixtă cu 66% capital libanez. Sediul firmei: București, B-dul Republicii (actualmente Carol), nr. 23. Noul proprietar organizează la fostul CAP o linie de producție – prelucrare, vidare și ambalare a...

alunelor, cu personal român angajat pe baza unor contracte individuale de muncă. Deci, fără Carte de muncă și asigurări sociale! Nu trec decît 3 zile de la legalizarea contractului de vânzare-cumpărare, și la data de 1 martie 1992, între „Sugar Land Industrie” și „Food Land” SRL, societate mixtă cu capital libanez și cu sediul la aceeași adresă, B-dul Republicii, nr. 23, intervine un contract de cooperare prin care prima închiriază 4 hangare × 600 m contra sumei de 180 000 lei lună/hangar. Rezultă că pe cele 4 hangare se cîștigă o chirie de 720 000 lei lunar.

„Food Land” se împrumută de la... directorul ei executiv

Cezar Stamate era director executiv la „Food Land”, funcție deținută și anterior cîștigării licitației. Firma respectivă ia un împrumut sub formă de credit, respectiv 12 960 000 lei, de la Cezar Stamate, apoi își achită chiria către de la „Sugar Land Industrie”. De menționat este faptul că „Sugar Land Industrie” nu are în obiectul de activitate închirierile! Dar la noi s-au văzut atâtea și mai și...

Și se trage linia... legolă

Organele de control au descoperit că n-a descoperit Prefectura județului Giurgiu. Și anume că au fost neregule. Conform art. 27, alin. 3, se spune că „La expirarea termenului prevăzut

MILIONARI

Nu-și dă poza
că-i e frică
de admiratoare.

CRISTIAN DOBRE

MULTIMILIONAR — Este student în anul II la Facultatea de Mecanică Fină — Institutul Politehnic București. 25 de ani

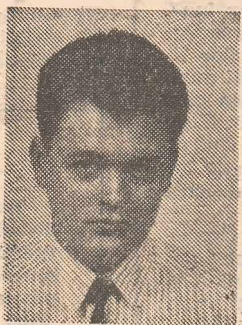
Căsătorit. Este co-patron al firmei „DOBRE TRADE COMPANY IMPEX” S.A. PLOIEȘTI. Specificul firmei: import/export, comerț, „CASINO”. Capital de debut: 18 000 000 lei. Cifra de afaceri lunară: 960 000 000 lei. Timp dedicat afacerilor: tot timpul. Impedimente în afaceri: sistemul bancar, nesiguranta schimbului valutar pentru importuri, actualele legi de privatizare. Principii de conduită în afaceri: onestitate, risc calculat, punctualitate, SACRIFICIU PERSONAL. Motto: „C'est la vie”. Pasiuni: electronica, conștientizarea, filmul, tenisul de câmp.

NICOLETA ALBINA

Studentă în anul III, la Facultatea de Comerț — A.S.E. București. 22 de ani

Necăsătorită. Singură la părinți. Este patroana firmei „CYPRUS” IMPEX SRL PIATRA-NEAMȚ. Capitalul de debut: 1 000 000 lei. Timp dedicat afacerilor: 50 la sută. Impedimente în afaceri: birocrația. Principii de conduită în afaceri: corectitudine, onestitate. Iubește riscul. Idealul în viață: mulțumire sufletească. Motto: „Și mine va fi o zi”. Are mulți prieteni. Își dorește un soț docil și inteligent. Urăște singurătatea. Cântărețul preferat: George Michael.

DAN- MARCEL BUZĂRNESCU

Student în anul V, la Facultatea de T.C.M. — Institutul Politehnic București. 26 de ani

Căsătorit. Este patronul firmei „VECTRA 92 INTER TRADE” SRL BUCUREȘTI-REGIE. Capital de debut: 500 000 lei. Specificul firmei: comerț, alimentație publică. Sponsorizează I.P. București cu suma de 40 000 lei/lunar. Timp dedicat afacerilor: 12 h/zi. Principii de conduită în afaceri: corectitudine, calitate. Calități: echilibru, bun simț, ospitalitate, perseverență. Impedimente în afaceri: legislația, sistemul bancar, invidia. Motto: „Vorba multă, sărăcia omului”. Adoră libertatea. Pasiuni: SOȚIA, MINDRIA NUMELUI.

LIGIA ȘERBULEA

Studentă în anul II la Facultatea de Comerț — A.S.E. București. 21 de ani

Necăsătorită. Este co-patron al firmei „AGENA” SRL SINAIA. Capital de debut: 100 000 lei. Specificul firmei: comerț alimentară, monitorie schi alpin, reparații auto, școală de șoferi. Impedimente în afaceri: dobânzile prea mari, birocrația. Pasiuni: schi alpin și nautic.

DUMITRU- MARCEL SÂRBU

Student în anul IV la Facultatea de Transporturi — Institutul Politehnic București. 25 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „DUMARS” SRL BUCUREȘTI-REGIE. Specificul firmei: comerț, alimentație publică. Capital de debut: 300 000 lei. Sponsorizează I.P. București cu suma de 150 000 lei/lunar. Timp dedicat afacerilor: minimum 8 h/zi. Impedimente în afaceri: birocrație, rea voință. Principii de conduită în afaceri: corectitudine, încredere. Calități: ambiția, spirit de observație foarte „ascuțit”. Motto: „Dacă vrei să reușești în viață, învață mai întâi să pierzi și să fii singur”. Pasiuni: muzica, dansul, mașinile. „ADIO FETELOR, ÎN CURIND MĂ-NSOR” (D.M. Sârbu).

NICULAI ANTOHE

Student în anul IV, la Facultatea de Automatică — Institutul Politehnic București. 27 de ani

Căsătorit. Este patronul firmei „ANIMPEX” SRL BUCUREȘTI-REGIE. Specificul firmei: comerț. Capital de debut: 300 000 lei. Sponsorizează I.P. București cu suma de 59 000 lei și „Clubul de copii” (secția Aeromodel, sector 1) cu suma de 50 000 lei/semestru. Timp dedicat afacerilor: 12 h/zi. Impedimente în afaceri: birocrație, corupție. Principii de conduită în afaceri: seriozitate, onestitate, fair-play. Motto: „Cel mai bun nu poate să fie decât unul”. Pasiuni: afacerile.

ROBERTINO- CĂTĂLIN HIDEG

Student în anul V la Facultatea de Cibernetică — A.S.E. București. 24 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „FORWARD” SRL BUCUREȘTI. Capital de debut: 50 000 lei. Timp dedicat afacerilor: 12 h/zi. Impedimente în afaceri: birocrația. Principii de conduită în afaceri: promptitudine, diplomație, sinceritate. Pasiuni: femeile, scrabble (pentru că e cel mai ieftin joc), calculatoarele, mașinile performante.

GHEORGHE BARBU ■

t. 26 (9 luni — n.n.), comisiile vor prezenta bilanțul de lichidare și rapoartă explicativă organului de specialitate prefecturii (...) investit cu atribuții control, pentru descărcare”. A trecut să mai treacă încă 8 luni, de la azarea intervenită între Stamate și ugar Land Industrie” pentru ca Gar-Financiară să facă lumină în acest

INVĂȚĂM MULT DE LA STRĂINI, DAR NICI NOI NU NE LĂSĂM MAI PREJOS

● Ce bună-i berea... iarna, când ai și încălzești caloriferul rece și bei sticlă de bere caldă. Ce vremuri, m'le, ce timpuri... Craiova, capitala năi, a dorit să ofere locuitorilor icul prilej de a bea o bere din laje străine. Și s-a înființat socie-

tatea „Northern-Globe” SRL, care, în luna august a.c., a importat din Anglia mașini și aparate pentru execuția unei fabrici de bere. După ce s-a dat „tainul” la vamă, au fost recepționate în data de 1 septembrie a.c. Ocupați până peste cap cu lucrările și amplasarea utilajelor, cei de la „Northern-Globe” au uitat să calculeze și să „răstoarne” la bugetul statului ICM-ul. O cifră modică: 1 milion și 856 mii lei. O bagatelă pe lângă ce-or să cîștige când vor livra bere pe piață. Dom'le și statul ăsta care nu lasă în pace pe bieții oameni. Păi, cum să intre Europa la noi, dacă îi facem numai șicane? Să mai aștepte sfîrșitul de mileniu!

● Cunoscuta firmă spaniolă „Tudor” de acumulatori și baterii auto are o surată pe malul Someșului, la Cluj. Și așa de multe piese cu specific auto sînt la această firmă, încît patronul a considerat că nu trebuie să le treacă pe toate în acte. Valoarea pieselor „ilicite” se ridică la 1 milion și 306 mii lei. Trebușoara s-a făcut prin neoperarea în evidența contabilă a unor vânzări prin virament. Scopul urmărit, cu asiduitate, fiind acela de a nu plăti impozitul pe profit. Patronul a declarat răspicat că sînt piesele personale. Comisarli n-au crezut și i-au dat o „invitație” către procuratură. Ce răi, dom'le!

ION RUSU ■

Liceu ilegal cu profil religios

La Buzău, fără nici o aprobare din partea forurilor competente (Episcopia Buzăului, Ministerul Învățămîntului și Științei sau Secretariatul de Stat pentru Culte), a fost înființat un așa-zis liceu particular cu profil ortodox. Pentru corecta informare a opiniei publice și pentru ca părinții elevilor să nu mai fie induși în eroare, amintim că, deși au achitat sume de bani considerabile pentru studii, tinerii care vor absolvi acest liceu, așa cum confirmă și Episcopia Buzăului, nu vor putea fi hirotonisiți și nu vor putea fi numiți cîntăreți bisericești la parohii, deoarece nu sînt instruiți de cadre recomandate de Episcopie, cît și pentru faptul că nu efectuează practică liturgică (urmărirea și învățarea slujbelor religioase în școală și în biserică, așa cum prevede programa de învățămînt pentru seminariile teologice și școlile de cîntăreți bisericești). Totodată, elevele care studiază la liceul amintit au fost dezinformate de către conducerea unității că vor fi recomandate de către Episcopie pentru

admiterea în Facultatea de Teologie și pentru predarea educației moral-religioase, ceea ce este complet neadevărat. Așadar, elevii plătesc anual taxe destul de mari pentru înscriere, pentru ca la sfîrșitul anilor de învățămînt, diploma lor să nu aibă nici o valoare, nefiind recunoscută.

Mai mult, angajările personalului didactic s-au realizat după criterii arbitrar, după bunul plac al directorului, domnul Radu Năstase, neținîndu-se cont de competența profesională (există profesori, absolvenți ai institutelor pedagogice cu durată de trei ani, care predau la acest liceu, deși nu au dreptul s-o facă decît la gimnaziu). În schimb, domnul Năstase a purtat pe drumuri cadre didactice calificate, promițîndu-le ore pentru predare, fixîndu-le chiar și orarul, pentru ca în cele din urmă să nu fie angajate. Ce spun forurile competente? Cine face lumină în acest caz?

DAN STROE ■

CULTURĂ

ATENȚIE, DOMNILOR, VĂ FACEȚI DE RUȘINE!

• *Apropo de citatele folosite de politicienii noștri*

În timpul înfruntării transmise în direct la televizor, unul dintre cei șase candidați la președinția României a atribuit lui Caragiale butada „În iubita noastră țară n-ar fi rău să fie bine”. Nu-i nimic, mi-am zis, oamenilor politici li se mai poate ierta câte o scăpare de acest fel, ei nu sunt profesori de literatură sau istorici literari (deși e bine ca ei, oamenii politici, să nu păsească pe terenuri minate, să nu abordeze probleme la care nu se pricep; ne aducem aminte cu toții de impresia penibilă ce-o făcea odiosul când atribuia lui Eminescu versuri de Bolintineanu). Nu peste mult timp, însă, tot la televizor, în cadrul unei anchete realizate pe stradă, un bătrinel bătaios a recitat cuvintele respective și a încheiat ritos, cu mult aplomb: „Semnat: Ion Luca Caragiale”. Apoi am auzit argumentarea, tot cu Caragiale, la diferite cozi. Mi-am dat încă o dată seama de cât de mare este prejudiciul pe care-l poate aduce televizorul cetățeanului de rând dacă la t.v. se dă o informație inexactă care rămâne necorectată.

În realitate, butada aparține lui Ion Creangă și a fost „lansată” de el în vremea când făcea „politice”. Atestarea paternității lui Creangă o găsim la Iacob Negruzzi. În cunoscutele lui „Electorale”, citim: „Strigă-n stînga glasuri multe, însă președintele sună / Clopoțelul și-i îndeamnă toți tăcere să păzească / Căci părintele Smintină

acum vrea să le vorbească. / — „Fraților! Incepe-acesta, mincile suflecînd / Și poteapul ce-l apasă mai pe ceafă așăzînd, / Frați iubîți, eu știu desigur că voi toți gîndiți ca mine / Că-n iubita noastră țară n-ar fi rău să fie bine”. (s.n.). În 1874, cînd au apărut „Electoralele” (cu-prinse în volumul „Căpîi de pe natură”), Iacob Negruzzi n-a spus cine este părintele Smintină, așa cum n-a spus nici cine sunt celelalte personaje: toată lumea atunci le recunoștea. Precizarea o face totuși Negruzzi în 1920, în „Amintiri din „Junimea””: „Eu la Ion Creangă m-am gîndit cînd am creat pe părintele Smintină”. Trecuseră 46 de ani de la publicarea „Electoralelor” și vrednicul redactor al „Convorbirilor literare” considera, pe bună dreptate, că după primul război mondial nimeni nu mai știa cine fusese cîndva poreclit „părintele Smintină”. Cum ar fi cazul, de pildă, cu Cucuveaua de la Cotroceni. Inutil să dai astăzi vreo explicație, știe tot natul despre cine-i vorba. Peste 4—5 decenii însă, explicația va fi obligatorie.

Desigur, intrucit vorbele de duh ale lui Creangă au prins și au devenit, în epocă, aproape folclor, este posibil ca butada să fi fost preluată și folosită și de Caragiale, și de mulți alți mari (dar și mici) ai vremii.

ION D. GOIA ■

CARNET CULTURAL

— La Galeria de Artă „Simenza” va avea loc în perioada noiembrie — decembrie vernisajul pictorului Liviu Stăncoviciu.

— S-a întocmit un Proiect de construcție a unui Spital italian-român în București. Se pot face donații pentru materializarea acestei idei la Cancelaria Bisericii Italiene.

Vernisaje românești în străinătate:

— În Franța s-a închis pe 15 noiembrie, Salonul de Artă Nimagine, din orașul Nîmes, la care au participat 20 artiști români cu lucrări de ceramică și sticlă.

— La Bonn, în Germania, va avea loc un alt vernisaj pe o durată de 3 săptămîni, începînd cu 20 noiembrie. Spațiul expozițional, cazarea și diurna comisariatului Valeriu Mladin sînt asigurate de Primăria Bonn — Hardtberg. De asemenea, pictorul Valeriu Mladin va participa la instalarea expoziției. Cuvîntul de deschidere va fi rostit de primarul din Hardtberg.

Ambasada României la Bonn a propus ca expoziția de pictură să se desfășoare în cadrul ciclului de manifestări legate de sărbătorirea zilei naționale a României, 1 Decembrie 1918, în Germania. (Evelina Mazilu).

ANUNȚ

Teatrul Mic reamintește pensionarilor că pot beneficia de bilete la preț redus (jumătate din valoarea lor) la orice spectacol al acestei instituții teatrale. Informația ne-a fost comunicată de directorul Dan Micu, acotrul Mitică Popescu și de biroul de organizare a spectacolelor. Teatrul Mic, dorind în acest fel să mai aline bătrînețea unor oameni care își trăduiesc de azi pe mâine bănuții.

ION RUSU ■

NIRVANA, BOMBA MUZICALĂ A DECENIULUI

Nirvana, un nume absolut necunoscut acum doi ani, reușește să pătrundă în toate topurile muzicale ale mapamondului, făcînd ravagii în rîndurile tineretului.

La sfîrșitul anului trecut albumul „Nevermind” cu faimosul lor single „Smells like ten spirits”, propulsează trioul din Seattle pe primul loc în faimosul top american „Billboard”, detronîndu-l pe Michael Jackson. Nirvana depășește pe Metallica, Guns N'Roses, MC Hammer și chiar și pe Garth Brooks, cea mai bună voce a muzicii americane conservatoare.

Faptul că au vîndut aproape 4 milioane de copii în S.U.A. și că doar în prima săptămîină a anului au vîndut 373.520 de copii tot în S.U.A. se poate explica prin stilul lor muzical, un punk-rock agresiv, diferit de ceea

ce se cîntă astăzi în lume.

Vă prezentăm în continuare, cîteva declarații ale celor trei: Kurt COBAIN: (ch. solo, voce): „Totmai am realizat un spectacol de binefacere pentru o fundație antisida. Sînt dezgustat de mine și de apatia tinerii generații. Sînt dezgustat pentru că nu ne opunem rasismului, violențelor și violurilor”.

Chris Novoselic: (ch. bass): „Am auzit pe cineva spunînd că sîntem împotriva vechii generații. Nu este adevărat. Sîntem împotriva „vechii gârzi”, a minților obtuze și conservatoare”.

Dave (bass): „Am locuit timp de 8 luni alături de Kurt care totmai se despărțise de prietena lui. Săptămîni întregi nu a scos un cuvînt. Într-o seară mi-a spus: știi, eu nu sînt întotdeauna așa!”

La Focșani se află unul dintre cele mai frumoase teatre ale țării, apropiat celui din Iași, la o scară redusă, totuși, față de acesta, însă tot atît de rafinat ca interior.

El a fost construit, la începutul acestui secol, de către un maior Gheorghe Pastia, care a murit în sărăcie, sacrificîndu-și averea și sănătatea pentru înălțarea acestei adevărate catedrale a Thaliei, ce vine parcă din testamentul Văcăreștilor.

Drama acestui teatru a început demult, de cînd se chema (în loc de Petre Liciu, să zicem, acesta fiind unul dintre iluștrii fii ai urbei, sau, de ce nu?!, Gheorghe Pastia) nici mai mult, nici mai puțin decît... Gheorghe Dimitrov.

Apoi a continuat prin deteriorările succesive datorate cutremurelor din 1977 și 1986. Ultimul l-a lăsat, pur și simplu, pustiu. Aici, unde și-a aflat sediul una dintre cele mai bune orchestre simfonice din provincie, unde își aveau stagiuni permanente

Opera Română, sau teatrele bucureștene, în frunte cu Naționalul, acum suflă vîntul. Evenimentele din Decembrie 1989 l-au găsit în refacere. S-au fixat trei etape de lucru, pe zone, avîndu-se în

condusă de inginerul Dănuț Grosu, a terminat structura de rezistență în zona foaierei, urmînd să fie montată stucatura.

Pictura tavanului a fost realizată în întregime. Dar, vai!, ea poate fi deteriorată de continuarea celorlalte lucrări...

De la cota minus 7,90, s-a ajuns la cota zero și în ceea ce privește scena și turnul.

S-ar părea că totul merge spre bine. Dar, așa cum ne preciza doamna Elene Oglan, directorul Direcției tehnice din cadrul Consiliului Județean Vrancea, la actualele prețuri ar mai fi nevoie de aproximativ 500 de milioane lei pentru terminarea întregii reparații capitale. Numai că prețurile nu vor sta pe loc. Și, atunci, se pune grava întrebare: va da guvernul banii necesari salvării acestei bijuterii a arhitecturii naționale? E o dramă pe viu, cum este, de fapt, a întregii culturi românești de azi...

FLORIN MUSCALU ■

Drama unui teatru de provincie

vedere, cum era și firesc, mai întîi asigurarea unei solide structuri de rezistență.

La ora actuală, o echipă de constructori, de la S.C. „Anghel Saligny” S.A. Focșani,

CUM S-A TURNAT SERIALUL „DALLAS”

• *În versiunea inițială, diabolicul J.R. era un personaj secundar*

În SUA a apărut cartea „The complete book of Dallas” în care întîmplările petrecute în serial și modul cum a fost realizat, sînt poate mai interesante decît însuși filmul în sine. Serialul a fost turnat timp de aproape zece ani, deși la început se vorbea doar de 17 episoade. El fusese gîndit să se desfășoare în jurul a doi artiști, Linda Evans, care urma să joace rolul Pamelei, și al lui Patrik Duffy, în cel al lui Bobby Ewing. Acțiunea lui Larry Hagman și a soției sale, după concepția inițială, trecea pe planul doi. Patrik Duffy fusese ales ca protagonist al scenariului avînd în vedere succesul său din „Omul din Atlantida” și de fapt că fusese cîștigătorul concursului instituit în vederea alegerii interpretului principal. La început, rolul lui J.R. trebuia să fie jucat de Robert Foxworth care ulterior a apărut în serialul „Falcă Crest”. Considerînd

că „J.R.” este un personaj prea dur și prea lipsit de scrupule, pentru a fi veridic, actorul a refuzat să îl joace. Nici titlul serialului nu era încă stabilit. Inițial trebuia să se numească „Proiectul Linda Evans”, căci viitoarea Kristle din filmul „Dynasty”, așa cum s-a mai arătat, în viziunea producătorilor trebuia să fie soția lui Bobby. Deși data începerii turnării serialului se apropia totuși încă era

confuz. Scenariul fusese abia schițat, iar interpretii incerti. Linda Evans, pînă la urmă nu a mai acceptat rolul Pamelei, iar Judith Chapman, căreia i s-a propus să o înlocuiască, a refuzat. Linda Gray, ce se prezentase la concurs pentru rolul lui Sue Ellen, a dezamăgit juriul, rolul fiind oferit Maryei Frann, o actriță bine cunoscută prin anii 1965—1967. Aceasta însă nu a fost de acord să joace în

film. În decursul anilor, în care serialul a fost turnat, realizatorii lui s-au înfruntat cu o serie de probleme, unii actori renunțînd la rol, alții la contract, cum a fost și cazul Charlenei Tilton, respectiv Lucy din „Dallas”. Serialul în desfășurarea lui a prezentat o serie de stîngăcii și rezolvări arbitrare. Astfel în episodul 10, Bobby este răpit și rănit pentru ca în următorul episod să apară sănătos „tun”, ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat. Cînd un rol nu mai convenea scenariștilor, aceștia îl făceau să dispară. Așa este cazul Juliei Gray, secretara lui „J.R.”, care se aruncă de pe acoperișul locuinței, iar mai tîrziu al Kristinei ce moare înecat în bazin. Ambele morți erau necesare pentru ca „J.R.” să poată „ataca” sentimental alte femei. Digger Barnes, tatăl Pamelei și al lui Cliff, moare datorită alcoolului, Jeff Farady, care se ocupă cu șantajul lui Bobby, este

eliminat, fiind împușcat de complicități săi în ale stupefiantelor. Mickey Trotter, soțul viitor al nefericitei Lucy, moare într-un accident de mașină, iar Walt Driscoll, ce se simțea vinovat de cele întîmplate, se sinucide. Fratele lui Jock, Jasson Ewing este scos de pe „scenă”, dispărînd undeva în nordul înghețat din Alaska. Inițial Mark Graison moare într-un accident de avion, apoi reînvie pentru a o consola pe Pamela. Apoi scenariștii s-au răzgîndit și l-au lăsat pe Mark mort „bine merci” pentru a-l „reînvia” pe Bobby. Și un fapt inedit: Larry Hagman, devenit vestit pe parcursul serialului, prin interpretarea deosebită a lui „J.R.”, purta vara, în timpul roliilor, o cască cu aer condiționat, ventilatorul fiind alimentat electric cu ajutorul unor celule fotoelectrice plasate pe virful căștii.

AUREL DIANU ■

Pink Floyd între pictură în culori strălucitoare și gunoi

„Cine dracu se crede ROGER WATERS?”

În 1983, ROGER WATERS s-a rupt de Pink Floyd, după LP-ul Final Cut. Patru ani mai târziu, ceilalți, Gilmour, Mason și Wright s-au unit și și-au spus Pink Floyd. Au interpretat pe scenă o mulțime de cîntece ale lui Waters, în fața unui auditoriu larg și entuziasmat, câștigînd o mulțime de bani. Între timp, Waters execută turnee pentru promovarea primului său album solo, dar nenumindu-se Pink Floyd, nimeni nu-i acorda importanță. Asta l-a mîhnit pe Roger. A decurs un lung și plictisitor proces. Și animozitatea continuă.

Iată ce afirmă el într-un interviu apărut în revista „Q” octombrie 1992, în articolul „What The Hell Does Roger Waters Think He Is?”, articol care, sub acest titlu fix, schimbîndu-se evident doar numele artistului interviuat, prezintă mici picanterii din viața și activitatea respectivului.

„Cînd acești oameni au ieșit în lume, intitulîndu-se Pink Floyd asta m-a făcut foarte trist. Pe ei i-a făcut foarte fericiți. Ar trebui să-i întreb (s-a adresat el reporterului). Întreabăi: Sînteți fericiți? Ați vindut tot. Asta v-a făcut fericiți? Adică, cum oare se împacă chestia asta cu convingerile lor, să ieși pe scenă și să cînti cîntecele mele — cîntece din The Wall? Am compus The Wall ca un atac la rock-ul de stadion și iată-i pe Pink Floyd făcînd bani din rock cîntat pe stadioane! Ei bine, să trăiască ei cu asta. Trebuie să trăiască cu renegarea a ceea ce de fapt tratează munca mea. Dar cînd a început acest nonsens, m-a făcut al naibii de trist. Am stat pe marginea unui rîu și mi-am privit chipul în apă. Patetic, mi-am spus. Și-au însușit creațiile mele și n-am putut face nimic în acest sens”.

O victorie „patetică” a fost pentru Waters faptul că cei ce-și spun Pink Floyd „au fost nevoiți să schimbe cu un amănunt aspectul porcului pe care el îl desenase pentru albumul Animals. Dacă porcul ar fi fost exact la fel, Roger le-ar fi putut interzice utilizarea lui în show-uri. Așa, însă, au fost nevoiți să doteze porcul cu un adaos care-i clarifică sexul (the balls).

Roger Waters este considerat de mulți a fi cel mai trist

om din rock. The Wall este trist și albumele lui solo The Pros And Cons Of Hitchhiking (1983) și Radio KAOS (1987) sînt depresive, iar ultima sa lucrare Amused To Death este înfricoșător de tristă. În înregistrarea albumului Amused To Death, Waters utilizează un nou concept științific de înregistrare, numit „Q Sound”. Datorită acestei noi tehnici, dacă ascultătorul își plasează corect capul între boxe, se întîmplă tot felul de lucruri uimitoare. „Ești sau nu cel mai trist om din rock?”, a fost una din întrebările puse lui Waters.

„Doar nu te aștepti să iau o asemenea întrebare în serios. De aceea nu răspund, pe motivul că mi se pare stupidă”. (Menționez că Roger este, tousei, numit în muzica rock Mister Gloom.)

Waters continuă: „Am citit nonsensurile care au fost scrise despre Amused To Death. Adam Sweeting (jurnalista care a afirmat în The Guardian că LP-ul nu e de vîrf) e un diletant. A fost mereu și așa va rămîne. Nu-l cunosc, dar îl cunosc. Zice, că scriu baliverne. Se înșală! Și nu e singurul neavizat, mai sînt: Andy Gill și Charles Shaar Murray (de la Q). Cine stă să le citească timpenniile? Mi se pare extraordinar că acești trei așa-zisi jurnaliști muzicali n-au observat The Wall. Cum le-a putut scăpa o asemenea operă de artă extraordinară de bine construită, adîncă, profundă, plină de semnificații, emoționantă și importantă? Și acum, cu Amused To Death, au mai ratat una. După părerea mea, ar trebui interați (în spital). Am convingerea că sînt într-adevăr deștept și într-adevăr bun în ceea ce fac și să nu-mi spună mie niște neînțîiați ca ei că nu sînt eu bun, fiindcă ei sînt timpiți! Amused To Death e al dracului de bun. Nu-i așa? Oricum, sînt unul dintre cei mai buni 5 compozitori englezi după război” (după Freddie Mercury, John Lennon). „Ceea ce îi lăsa pe Adam Sweeting și Charles Shaar Murray și Andy Gill și pe voi toți jurnaliștii este că eu, și constat personal acest lucru cu tristețe chiar, tratez războiul cu o implicare ce nu se diminuează odată cu trecerea anilor. Ceea ce simt în legătură cu el este

la fel de sumbru la 49 de ani, ca ceea ce simțeam la 17. Sînt convins că ura mea a fost stimulată de moartea tatălui meu (ucis ca pilot în al doilea război mondial). Mă simt afectat de moartea fiecărui tată sau fiu într-un război, și ce-i cu asta?”

E important ca oamenii să-și poată defini, chiar pipăi senzațiile, cam cum simt eu cînd termin un proiect. Sînt un vîntor. Îmi place să simt nămolul de pe fundul unui rîu printre degete. E ca la Proust.

Alte afirmații ale lui Waters în cadrul interviului: „Radio One nu-mi difuzează single-ul What God Wants pentru că, consideră ei, nu e bun. Ei știu că nu e atît de bun ca Erasure sau Janet (fucking) Jackson. Ei știu chiar că publicul englez nu l-ar asculta. Asta îmi face singele să fiarbă! Dacă n-ai 17 ani și șapcă de baseball întoarsă cu fața în spate, nu vor să știe de tine”.

„E foarte important în situația critică în care ne aflăm cu toții să încercăm să ne oferim șansa de a ne confrunța sentimentele referitoare la unele lucruri. Sînt unele curente în medicină în acord cu mine, susținînd ideea că e vital să te agăți de ceea ce ai simțit la 16, 17 sau chiar 4 ani, reținînd acele senzații din copilărie conform cărora lumea era o pictură în culori strălucitoare și emoții puternice înainte ca totul să fie transformat într-un gunoi de Adam Sweeting și Andrew Lloyd Webber”.

De ce și Andrew Lloyd Webber?

Roger a inserat în Amused To Death versurile: „Lloyd Webber sună groaznic / Și se aude de ani și ani / Și un cutremur zguduie teatrul / Dar opereta e încă acolo / Apoi capacul pianului cade / Și îi rupe nepriceputele degete”. „Andrew Lloyd mă îmbolnăvește”, spune Waters. Te uiți la el și îți inspiră nonvaloare. E un nonsens și mă enervează la culme. De fapt, n-am fost la nici unul din show-urile lui, dar dacă tot am introdus această glumă în album, m-am gîndit că ar fi indicat să-l ascult puțin. Eram într-o casă închiriată, în America, în vara aceasta și proprietarii aveau Andrew Lloyd Webber din belșug. Am ales să ascult Phantom Of The Opera. Am pus discul și mi-am impus să fiu receptiv. Isuse, mă gîndeam, sper să nu fie bun sau cel mult mediocru. Phantom Of The Opera e o mizerie absolută și oribilă de la cap la coadă „Dar oare în afară de condamnarea la porcărie totală a muzicii lui Webber, ceea ce nu e prea departe de adevăr, oare nu mai există vreun amănunt care evident nu-i putea scăpa lui Roger? Ba da. O imprudență făcută de Andrew Lloyd. Începutul este identic ca structură, ca note, practic totul e copiat după Pink Floyd's Meddle, piesa Echoes.

„Bastardul! Ar putea fi acționabil în justiție. Chiar că este! Dar cred că viața e prea lungă ca să te amărăști să-l urmărești cu un proces pe Lloyd Webber. Asta m-ar necăji peste măsură”.

(Continuare în numărul viitor)

RADIO CONTACT

ELTON JOHN

ALBUMUL „THE ONE”

ELTON JOHN revine cu un mare cîntec, cîteva tușeuri lscusite și alte cîteva umpluturi. „Yesterday”, cîntă Elton John la începutul piesei finale și cuvîntul, ca și cele trei note nemuritoare, par să anunțe o surpriză Beatles. Dar, e doar Elton, vrînd să fie sigur că v-a captat atenția înainte de a intra în piesa ce poate fi numită „un concert pe corzile inimii”, cu emoția lui personală, aproape dureroasă, The Last Song.

Povestea e cam așa: Un om pe patul de moarte primește un vizitator. „Ieri ai venit să mă ridici / Ușor ca un fulg și fragil ca o pasăre”. Apoi ne dăm seama că e fiul său: „Nu-mi vine să cred că mă lubești / Nu credeam c-ai să mai vii vreodată” și acele îndelung ascunse adevăruri au fost mărturisite, s-a făcut pace: „În seară asta am atins lucruri niciodată rostite / Și această înțelegere mă eliberează”. Această evocare a fricii de moarte, supărare, durere fizică („Acest foc de sub pielea mea”) și posibilitatea rezolvării este copleșitoare, însă deși e foarte evidentă, nu există nici o revărsare melodramatică.

Deși ar fi, probabil, corect să caracterizezi piesa drept

lirică, John îmbină de fapt o fenomenală operă de artă a lui Berni Taupin cu vigoarea reținută (moderată) a versurilor proprii, interpretarea vocală și frazarea pianului.

După atîția ani și atîtea hituri, cine ar fi crezut că mai aveau resurse pentru un nou album? Minunat, deși, ca de obicei în canonul de 30 de albume interesante și stranii, majoritatea pieselor exprimă nimic mai mult decît strălucirea muncii îndîrjite și susținute a acestui duo, pentru că ei nu sînt genii înnăscute, ci săpători tenaci pentru descoperirea inimii de aur și adesea miinile lor (ca și ale minerilor) sînt pline de praf. Totuși, destul de des, mersul la trap este transformat în galop, prin inteligente procedee utilizate de altfel cu regularitate și cu efectul scontat. Whitewash County e ridicat în valoare de vibrația viorilor, On Dark Street, de corzile pianului meșteșugit abordate, sculptînd forma și tempo-ul, iar hitul titlul de album, de structura melodică extinsă nestînjinit. Cele mai bune piese din cele rămase nementionate sînt Sweat It Out și Understanding Women. Amîndouă demonstrează interesul recent al lui Elton în electronică și cit de abil strecoară aceste sunete în solidul său stil baladesc, efectele sintetice contrastînd cu arpegii de pian ce parcă pîndesc intrarea, în venerabilul stil Benny & The Jets.

Aceasta dă o ușoară impresie de raseală (incluzînd Runaway Train, o colaborare neinspirată și dezamăgitoare cu Eric Clapton) și de asemenea și piesa care n-ar fi trebuit să existe, When A Woman Doesn't Want You, în care intensitatea sobră a lui John nu reușește să atenueze alunecarea stînjinitoare și atipică a lui Taupin. Versurile „deștepte” și care sugerează siguranța de sine merg atît de departe încît se ajunge la explicația „În felul ei de-a fi femeie / E încă o copilă”.

TOP SLOW & BLUES

Ediția 48

1. ASIA — Crime of the Heart
2. DEFF LEPARD & THE ACOUSTIC HIPPIES FROM HELL — From the side
3. Marco Marsini — Perche lo fai

TOP 30

Ediția 48

1. INNER CIRCLE — Sweat (A-La-La-Long)
2. MADONNA — Erotica
3. THE BOLLAND PROJECT — Hei, Charly

TOP MATINAL — TOP 5

Ediția 48

1. MARILLION — Dry land
2. RICK PRICE — Not a day goes by
3. SIOUXSIE & THE BANSHEES — Face to face

Pagină realizată de DOINA ENE

Alarmă de gradul zero

Am pornit pe urmele unui zvon care a creat pa-nică în țară. Investigațiile ne-au relevat următoarele:
 ● numărul deceselor prin avort a scăzut vertiginos ● numărul avorturilor cunoaște de asemenea o cură descendentă, datorită introducerii măsurilor de contracepție ● din păcate, natalitatea a scăzut sensibil, iar cauza o constituie degradarea nivelului de trai.

Pentru Municipiul București și S.A.I.		1987	1988	1989	1990	1991	1992
Număr avorturi	Total	31.562	31.960	31.432	159.364	136.273	86.349
	Spontane	23.606	22.825	21.279	145.388	124.994	79.100
	Provocate	170	100	113	13.496	11.087	6.858
	Cauze medicale	7.786	9.035	10.040	480	192	91
Vîrstă (în ani)	sub 16	53	71	93	374	344	200
	16 - 19	1.333	1.295	1.254	7.100	8.190	5.332
	20 - 24	4.401	4.705	5.078	39.571	33.152	19.855
	25 - 29	8.151	7.871	7.281	40.636	33.012	20.670
	30 - 34	10.131	10.170	9.744	38.239	32.759	19.837
	35 - 39	6.025	6.309	6.225	26.125	22.994	15.530
	40 - 44	1.262	1.347	1.596	7.057	5.524	4.260
	45 și peste	206	192	161	262	298	365
Categorie socială	agricultoare	161	248	326	55% salariate 45% eleve, studente, casnice, fără ocupație		
	muncitoare	15.971	17.085	15.484			
	funcționare	4.527	4.685	4.737			
	casnice	6.242	7.145	8.218			
	eleve, studente	403	485	534			
	alte situații	4.258	2.312	2.133			

PENTRU MUNICIPIUL BUCUREȘTI ȘI S.A.I.

MORTALITATE MAME

		1987	1988	1989	1990	1991	1992 (9 luni)
Număr decese	Total	155	162	174	50	28	19
	Prin avort	132	147	149	32	19	15
	Prin risc	23	15	25	18	9	4

NATALITATE

		1987	1988	1989	1990	1991	1992 (9 luni)
Copii la mia de locuitori		12,5	12,2	11,4	10,2	8,8	8,4

Pagină realizată de BRANDUȘA NICOLAE

DR. IOAN MOCANU, șeful Maternității Cantacuzino:

„Consider că, din punct de vedere umanitar, este necesar să se nască cît mai mulți copii, minimum trei de fiecare familie.

Dar este inuman să se impună unei familii aflate la limita sărăciei, unor fete tinere lipsite de orice experiență și necăsătorite, să aducă pe lume copii nedoriți, care să devină, mai tirziu, o povară pentru familie și pentru societate”.

Sociolog CREȚOIU VLADIMIR, cercetător științific gradul II, Centrul de Sociologie Urbană și Regională:

„În actualele momente ale dificilei stări de tranziție, o asemenea măsură coercitivă ar duce, poate, la o creștere total nesemnificativă a natalității, dar efectele secundare pe termen lung ar fi deosebit de periculoase: punerea în pericol a sănătății și vieții mamei, creșterea indicelui de mortalitate infantilă — care, la valoarea actuală, ne plasează pe primul loc în Europa — creșterea costurilor sociale pentru handicapați și orfani, destrămarea relațiilor de cuplu, diminuarea aspirației tinerilor de a avea copii, imposibilitatea de a controla bursa neagră a acțiunilor contraceptive”.

DR. BORZA E., Direcția Sanitară a Municipiului București, Serviciul Ocrotirii Mamei și Copilului:

„Afirm că o asemenea lege înseamnă crimă cu premeditare la adresa femeii! Mult mai utilă ar fi dezvoltarea unei rețele de planning familial, care să reușească educarea cuplurilor, tinerilor, din punct de vedere sexual și contraceptiv”.

DR. MIHAIL MIHAILIDE, redactor șef, revista Viața Medicală:

„Dimensionarea dorită a familiei nu se face prin avort, ci prin multitudinea de mijloace contraceptive pe care familia le are la dispoziție. Un avort este un eșec al măsurii de planning familial. Avortul este o intervenție chirurgicală oarbă, cu risc pentru femeie, care se face în condiții bine stabilite, fiind considerată o operație. Medicina nu pledează pentru avort, ceea ce nu înseamnă că această metodă va fi interzisă. Anteproiectul Legii Sanitare, aflat în prezent în elaborarea specialiștilor, nu cuprinde prevederi privind abolirea întreruperilor de sarcină asemănătoare celor introduse în 1966 prin HCM 770. Ministerul Sănătății a stabilit măsuri de asigurare că această intervenție, dacă s-ar face și în cabinetele particulare, să beneficieze de asistență din partea medicilor ginecologi și anesteziști, gîndind chiar ca intervenția să se practice în unități spitalicești cu posibilități de reanimare”.

ÎN LOC DE CONCLUZII

Campania noastră se încheie la Biroul de Presă al Ministerului Sănătății, unde, cu multă amabilitate, dl M. Mihailide, redactor-șef la Viața Medicală, ne informează că totul nu este decît o interpretare voit eronată a unor parafraze de lege ce stipulează foarte clar că sînt perfect legale „avorturile neterapeutice voluntare”, adică întreruperile de sarcină rezultată ca o greșeală de planning familial, la cerere.

Declarația dlui Mihailide devine acum concluzia logică a anchetei

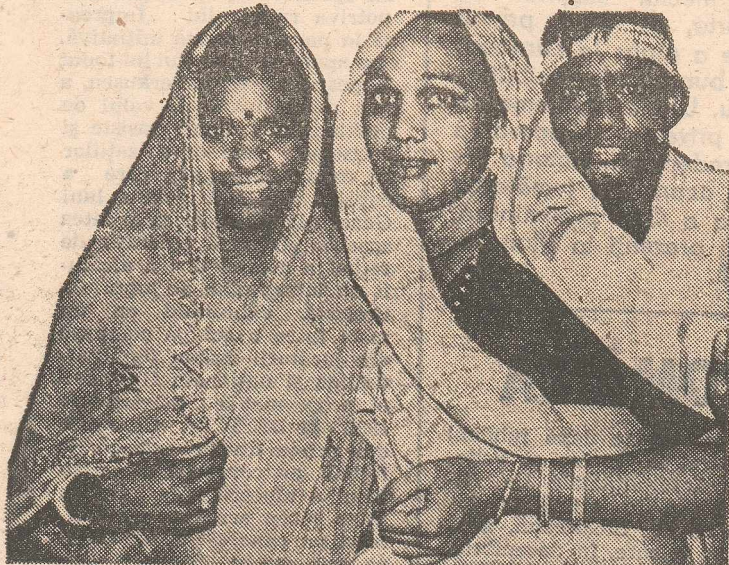
Pe Terra mai există 100 000 de eunuci

• Acești fanatici sînt adepții zeiței Bahucharaji,
dar și bandiți la drumul mare

Odinioară eunucii trăiau în palatele prinților. Ei erau paznicii haremurilor și tutorii concubinelor, confidenți, spioni sau strategii militari. Secolul XVI este reprezentativ pentru gloria și puterea la care au ajuns, atribuite pe care le vor pierde în momentul în care englezii îl de-thronează pe ultimul împărat Moghol, în 1857. De atunci regatul lor este strada. Ei se organizează în mici comunități și domnesc peste prostituție, racket și cerșetorie. Au devenit o castă cu propriile ritualuri și coduri de viață. O venerază pe zeița Bahucharaji și, practic în numele ei castrarea. Eunucii sînt împărțiți în patru caste principale: **Zenanas** — hermafrodiți din naștere, obligați să execute diverse sarcini menajere; **Bheroopiyas**, însărcinați cu cerșitul și cu racket-ul; **Joysties**, specializați în binecuvîntarea noulor-născuți și **Khotis**, cei care se ocupă de prostituție. Astăzi această împărțire nu este foarte strictă, avînd în vedere că eunucii profesază mai multe activități în același timp. Fiecare comunitate este formată din cîteva zeci de indivizi, conduși de un **Nayak-guru** — ales pentru înțelepciunea sa. Alegerea este pe viață și discipolii îi datorează respect și ascultare.

Cum poți deveni eunuc?

Ultimii eunuci ai planetei trăiesc în India și numără între 50 000—100 000 de indivizi ce-și duc existența în special în marile aglomerări urbane: Bombay, Delhi, Calcutta, Madras. Pentru a deveni eunuc trebuie să fii castrat. Castrarea este o etapă inițială importantă, care se efectuează spre vîrsta de 20 de ani, și este numită „nirvana”, adică „sfîrșitul vieții”. Eunucii consideră această zi ca pe o resurrecție. Guru este cel care decide data propice intervenției, invocînd-o pe zeița Bahucharaji. În același scop ei sparge în două niște

nuci de cocos. Dacă miezul este proaspăt este semn bun. Castrarea poate să înceapă. Guru este secundat de cîteva discipoli și de un preot „chirurg”. Ceremonia durează cam o oră. În timp ce eunucii o imploră pe zeiță, inițialul se dezbracă. Guru îi prinde apoi cu o sfoară organele genitale, marcînd locul potrivit castrării, iar „chirurgul” le secționează printr-o lovitură scurtă de cutit. Pentru a se evita complicațiile ce pot apărea, starea de comă, pacientul este palmuit. Castrările se efectuează clandestin, fără anestezic (doar puțin alcool), în condiții de igienă deplorabile.

Noul discipol este transferat într-un loc secret pentru o convalescență ce durează 40 de zile, timp în care i se interzice să-și încerce privirea cu vreun bărbat, imaginea a existenței sale trecute. Odată restabilit, novicele se alătură noii sale comunități, iar guru îi oferă un sari, simbol al actualei sale identități. Deși eunucii se îmbracă femeiește, ei se consideră ființe neutre, complet asexuate, fără nici o nevoie sexuală.

Metode de perpetuare a sectei

Pentru ca secta să nu dispară, eunucii profită de sărăcia în care se zbat mulți părinți, cumpărîndu-le copii, iar furtul de copii este o practică frecventă. O pradă sigură o constituie și orfanii. Eunucii se folosesc, de asemenea, de credința populară potrivit căreia un impotent care nu se castrază va fi tot eunuc în șapte reîncarnări succesive. Marea majoritate a indienilor sînt convinși că eunucii sînt ființe divine și blestamate, dispunînd de pu-

teri oculte. Dacă unul dintre ei își ridică sariul, arătîndu-și jocul mutilat, blestemul se abate atît asupra celui vizat cît și asupra întregii sale familii și a descendenților. Eunucii profită de pe urma acestei reputații, jecmînînd negustorii sau pe trecătorii creduli.

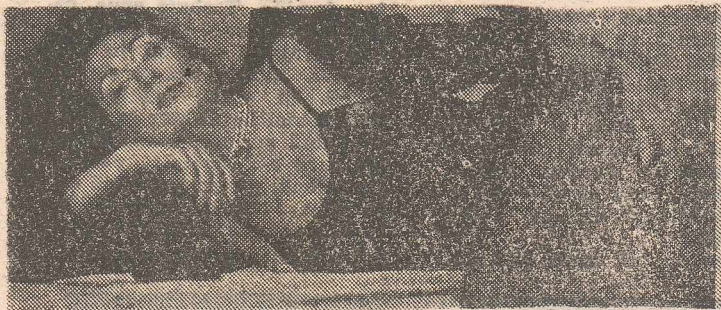
Traducere
ELENA GRECESCU

CONTRACTE PRENUPTIALE

Un obicei foarte răspîdit în S.U.A., ce aduce mari venituri avocaților și notarilor, este acela de a se încheia, înainte de căsătorie, un contract prenuptial. Actul este oficial și trebuie respectat în întregime de ambele părți. Dar uneori prevederile sînt nu numai ciudate, dar chiar aberante. Un avocat din Chicago, Bernard Ravello, a trebuit să întocmească un act prin care viitorul soț, alarmat de enorma cantitate de îmbrăcăminte a „viitoarei”, a pretins să i se rezerve un spațiu suficient în... șifonier. Un alt viitor soț a prevăzut în contract că își dorește o soție grasă. Dacă aceasta va încerca să țină cură de slăbire, ea va fi pedepsită prin faptul că nu va primi bani pentru cumpărarea sau modificarea îmbrăcămînții, iar în ultimă instanță, dacă nici așa nu-și va respecta contractul, soțul avea dreptul la divorț. Alte contracte prenuptiale prevăd cine va face curățenie în casă, în grija cui vor rămîne cățelușii sau pisicile, cine se va ocupa de spălatul

rufelor și în ce zile ale săptămînii sau lunii, unde își vor petrece concediul de odihnă și chiar de cîte ori pe săptămînă să aibă loc... contactele sexuale. Un tînăr a specificat cui să rămînă, în caz de (doamne ferește!) deces, abonamentul la meciurile de base-ball, iar altul, un pasionat al curselor de automobile, a cerut, în caz de deces, să fie înmormîntat în scumpa lui mașină. O viitoare mireasă nu a vrut, nici „în ruful capului” să spună „da” pînă cînd mirele nu a acceptat să semneze - că lavaboul, din marmură albă de Carrara, îi va reveni ei în caz de divorț, iar un bărbat „între două vîrste” dar foarte bogat, care dispunea de mai mulți oameni de serviciu, nu a vrut să se însoare pînă cînd soția nu a prevăzut în actul prenuptial că el nu va fi nevoit să angajeze personalul casei și că toate sarcinile gospodăriei nu-i vor reveni sub nici o formă. V vorba aceea „să vezi și să nu crezi”.

AUREL DIANU

DESCOPERIRI FĂCUTE ÎN... VIS

Oare visele se realizează? Uneori da, afirmă unii și în sprijinul afirmațiilor aduc cîteva exemple. Mark Shaw, industriaș din Blackpool, a declarat unor ziaristi că averea lui se datorează... unui vis. Se făcea că o femeie tînără, în costum de baie, a sărit în apă. Cum dădea semne că nu știe să înoate, am crezut că se va îneca. Dar în loc să se scufunde ceva miraculos a ținut-o la suprafață, femeia începînd să plutească. În vis, industriașul a început să-i examineze costumul. Constatînd că este vorba de o țesătură de bumbac impermeabilă, a cărei urzeală era astfel concepută încît părea un fel de plută. A doua zi Shaw, care și-a amintit perfect de vis, s-a adresat unui specialist în industria textilă explicîndu-i ce țesătură ar dori să producă pentru noile costume de baie. Tipul de urzeală „studiat” în vis a fost brevetat, iar industriașul s-a îmbogățit.

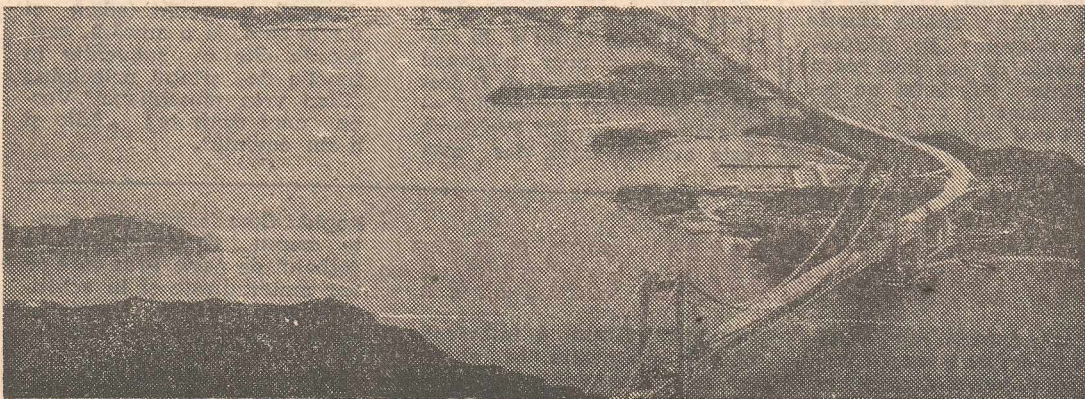
Niels Bohr, marele fizician danez, încerca să descifreze

structura atomului. Cu toate eforturile depuse, însă, nu-i putea dezlega taina. Obosit a adormit. În vis i-a apărut un sistem planetar legat de Soare prin niște raze, întregul sistem rotîndu-se. Cînd s-a trezit și-a dat seama că a descoperit secretele atomului, respectiv nucleul central și electronii, ce se rotesc în jurul lui. Această descoperire, în care a intervenit un vis, a revoluționat fizica.

Arheologul Hermann Hilprecht, profesor la Universitatea din Pennsylvania, încerca să descifreze niște semne enigmatice de pe două fragmente de cercei, descoperiți în ruinele Nippurului, fostă capitală a Babilonului. Obosit de altele cercetări fără rezultat, Hilprecht a adormit. În vis i s-a arătat un preot care i-a comunicat că cerceii au fost comandați de el prin anul 1300 înainte de Hristos, pentru zeul Ninile și, că fragmentele nu făceau parte din aceeași piesă. Să fie oare visele revelatoare?

AUREL DIANU

CELE MAI LUNGI PODURI DIN LUME

Vedere generală a rețelei de poduri Seto Ohashi

După 24 de ani de muncă, în Japonia a fost dat circulației cel mai lung tunel, construit între insulele Honshu și Hokkaido. El traversează, sub mare, strîmtoarea Isugaru și are lungimea de 54 de kilometri, din care 23 de kilometri pe fundul mării. Tunelul, numit Seikon, are trei galerii legate între ele și se află la 100 de metri sub fundul oceanului, avînd deasupra lui 140 metri de apă. Această mare lucrare va fi depășită, în anul 1993, cînd se

va termina tunelul franco- englez, care trece pe sub Canalul Minecii și are o lungime, pe fundul mării, de 49 de kilometri. Una din cele patru insule principale, ce formează arhipelagul japonez, numită Shikoku, aflată în largul orașului Osaka, a fost legată de insula Honshu printr-o rețea de poduri, numită Seto Ohashi, lungă de peste 13 kilometri. Construcția a durat nouă ani și este formată din 11 poduri și viaducte, care trec peste o serie de

mici insulițe. Această lucrare este cea mai lungă din lume. Partea de sus este consacrată circulației auto, iar cea de jos transportului feroviar, pe o cale dublă de fier. Complexul mai cuprinde un pod suspendat de 1300 metri lungime, fiind depășit doar de „Humber Bridge” ce se arcuiește peste estuarul Humber, din Anglia, pe o lungime de 2220 de metri, din care 1410 metri reprezintă deschiderea centrală.

AUREL DIANU

Vom juca la Mondialele de fotbal din Statele Unite?

Raționamente dictate de graficul intrării la calandru a revistei noastre ne-au pus în situația ca, deși la ora cind citiți aceste rânduri, dumneavoastră să cunoașteți rezultatul partidei Cipru - România, iar noi să vă oferim doar o avancronică. Incertitudinile care au persistat în privința componenței lotului nostru s-au risipit, însă ne-au adus o veste bună: refacerea lui Gică Popescu și evoluția remar-

cabilă a acestuia în meciul susținut de PSV Eindhoven la Porto, el fiind primul dintre „tricolori” care a ajuns la Larnaca; și o altă mai puțin bună, indisponibilitatea lui Neluțu Sabău. Unele probleme au mai fost în ceea ce privește recuperarea lui Lăcătuș. Cu încrederea în victoria reprezentanților noștri, acum, la jumătatea întrecerilor din grupa a 4-a preliminară, să sperăm că vom fi prezenți la Mondialele din Lumea Nouă.

80 DE ANI DE ATLETISM ÎN ROMÂNIA

Săptămîna aceasta, mai precis sîmbătă, 5 decembrie, în Sala de concerte a Radiodifuziunii Române, la orele 10, atletismul românesc va marca printr-o adunare festivă marea sărbătoare a aniversării celor 80 de ani de existență. Din „filmul” manifestării, la care sînt invitate peste 600 de persoane — antrenori, arbitri, oficiali, personalități care au avut sau au tangență cu lumea sportului, oameni politici — am reținut, pe lângă speech-urile de rigoare, înmînarea de plăchete și fanioane comemorative precum și a unor diplome de onoare pentru personalități sau instituții care

s-au distins în acest domeniu, vizionarea unei pelicule realizate cu sprijinul Arhivei Naționale de Film, privind istoria atletismului românesc, un program susținut de Orchestra simfonică a Radiodifuziunii, incluzînd o parte din Rapsodia I de George Enescu și „Eroica” de Beethoven, lansarea unei cărți semnate de Nicolae Alexandru Boriga, consemnînd momente relevante din octogenara existență a federației sărbătorite. Totodată, va fi organizată o expoziție filatelică tematică și una de fotografii din istoria atletismului.

De menționat că acest eve-

niment survine după jubileul organizat la Torino al Federației Internaționale de Atletism (IAAF), creată în iulie 1912, la Stockholm, același an în care, în decembrie, însă, a luat ființă și F.R.A. Referitor la reuniunea de la Torino, la aceasta au participat reprezentanți din 202 țări, iar atletismul românesc a primit o distincție cu această ocazie. De altfel, ca o dovadă a aprecierii și recunoașterii internaționale de care ne bucurăm este și faptul că, în prezent, șase tehnicieni români sînt numiți în diferite comisii ale Asociației europene de atletism.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

MICHAEL JORDAN: BERE, ȚIGĂRI, CAZINOURI

Supervedeta americană a fost văzută, cu puțin înaintea Jocurilor Olimpice, în Monaco, cheltuind sume mari de bani în cazinouri, jucînd golf, bînd bere și fumînd. Faptul a stîrnit nedumerire, Michael Jordan explicînd acest lucru după cîștigarea medaliei de aur la Olimpiadă.

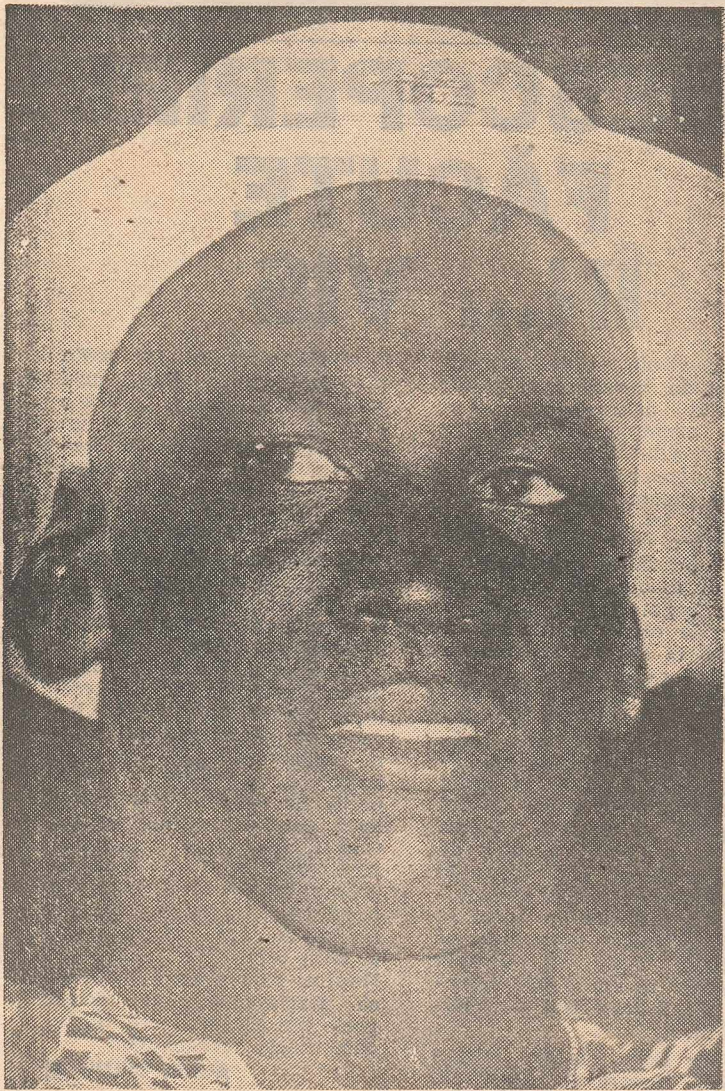
Consider J.O. ca o vacanță

în familie. Trebuie spus că nici nu am vrut să particip. Am terminat sezonul în genunchi, aveam nevoie de odihnă. Și apoi, cîștigasem deja medaliile de aur în 1984. Dar cînd am văzut echipa de vis care s-a alcătuit pentru Barcelona, nu am putut să nu particip. Jocul cu atîtea vedete este magnific. În plus, împotriva cîtorva echipe nu tre-

buie să joc întregul meci. „Dream-Team”-ul a avut suficiente vedete pentru a nu mă întrebuița prea mult, așa că am profitat și m-am distrat în afara baschetului. Sincer vorbind, nu am crezut niciodată că am fi putut avea probleme. Nu spun că am fi invincibili, pentru că în sport totul este posibil, dar cu o echipă care îl conține pe Ewing, Magic, Pippen, Bird sau Barkley, nu am avut un adversar veritabil.

Am 29 de ani și nu voi mai putea juca decît patru ani la cel mai înalt nivel. Apoi va urma retragerea. Îmi voi consacra timpul nevestei și copiilor mei, la care țin cel mai mult.

Întrebat de un reporter dacă are să spună ceva milioanele de tineri care vor să fie ca „Mike”, vedeta americană a răspuns: „Da. Să trateze școala cu cea mai mare seriozitate. Baschetul nu înseamnă totul în viață. Școala este cel mai important lucru”.

DE SUB PODUL GRANT

● Deși partida cu F. C. Brașov nu a fost o simplă formalitate, Rapid și-a trecut în cont cele două puncte, urcînd din nou pe locul al treilea în clasament. Profesionalismul conducerii tehnice s-a făcut încă o dată remarcabil prin intuiția cu care a procedat la introducerea după pauză a lui Drăghici și Dumitrașcu, aceștia dînd mai multă incisivitate atacului. Golurile înscrise de Cezar Zamfir și Rodin Voinea au consfințit astfel superioritatea evidentă a gazdelor și o victorie meritată. ● Tot cu 2-0 am cîștigat (ambele goluri marcate de Constantinovici, unul din 11 m) înîlnirea amicală cu Selecționata olimpică a Moldovei. În repriza

secundă, Kosse a îmbrăcat tricoul alb-vîșiniu în vederea unui eventual transfer în „Giulești”. Atenție, Costică Ștefănescu, Puia, Iordănescu, Țiță Dumitriu și Ștefan Sameș erau și ei pe acolo! ● În prezent, din loturile reprezentative de seniori și tineret nu face parte nici un jucător rapidist. La ultima ediție a Clubului tricolorilor, referindu-se la neconvocarea lui Fănel Țîră, antrenorul Cornel Dinu a arătat că „deocamdată acesta este accidentat și nu se știe unde va juca: la Steaua, la Rapid”?! ● Cu același prilej, într-un sondaj fulger în rîndul „strănierilor” la ce echipă ar reveni să joace, Miodrag Belodedici a produs surpriza: la

Rapid! Cota feroviarilor crește mereu... ● Contactele cu fotbalul de peste Prut care se vor materializa și în achizițiile unor jucători reprezintă un prim pas spre deschiderea internațională, ceea ce dovedește că la U.F.C. Rapid se muncește serios, nefiind neglijată perspectiva. ● Începînd de astăzi, ne așteaptă o săptămîna „de foc”, cu deplasări în Bănie și Ghencea, în ultima etapă a turului primind vizita oțelariilor gălățeni. Să sperăm că sezonul de toamnă se va încheia cu bine, iar sprijinul substanțial al Ministerului Transporturilor, Regionalei C.F. București, S.N. C.F.R., al sponsorilor și al tuturor celor care au lîngă inimă echipa noastră iubită va fi în continuare resimțit.

FANE RAPIDISTU ■

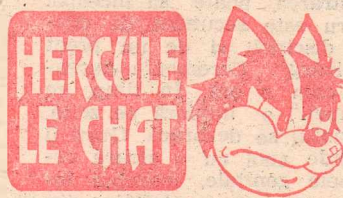
Lovitura de pedeapsă

Paralele inegale

● ANTIRASISM. În ultima etapă a campionatelor de fotbal din Germania, etapă programată la 12 decembrie, toate echipele (în număr de 42) din cele două divizii profesionale vor purta pe tricouri, alături de tradiționalele sigle ale sponsorilor, un slogan împotriva rasismului: „Împreună în pace”. Această inițiativă, care aparține clubului lui Ionuț Lupescu, Bayer Leverkusen, a fost determinată de valul de manifestări violente rasiste și antisemite ale organizațiilor de extremă dreaptă, care a cuprins de mai multe luni Germania. Cu meticulozitatea specific germană federația de fotbal a acestei țări a alcătuit un întreg plan de luptă antirasistă, culminînd cu un meci între o echipă compusă din jucătorii străini din Bundesliga și naționala Germaniei, programat la... 5 octombrie 1993. ● DEFICIT. Cluburile din prima divizie engleză de fotbal au constatat că n-au făcut o afacere prea bună în acest sezon semnînd un contract cu canalul de televiziune prin satelit „BSkyB”, care ar fi urmat să acorde ligii

304 milioane lire sterline pentru 5 ani, în schimbul televizării unor partide. Oferta, însă, n-a găsit prea mare ecou la sponsori și televiziunile străine, astfel încît suma inițială a fost redusă cu aproape 100 milioane de lire. ● EXCLUDERE? Campioana lumii la automobilism Formula 1, Williams Renault, este în pericol de a fi exclusă din ediția 1993 a competiției datorită unui viciu de procedură privind înscrierea în întrecere. Conform unui articol de regulament, cererea de înscriere trebuia înaintată pînă la 15 noiembrie, la 7 zile după ultima cursă a sezonului, solicitarea trebuind să fie adresată Federației internaționale. Or, cei de la Williams Renault au trimis cererea la Asociația constructorilor, e-adevărat, în timp util. În fapt, totul se pare că nu este decît „o furtună într-un pahar cu apă”, viciul de procedură neputînd, apreciază comentatorii, exclude această puternică grupare de la competiția de anul viitor.

TEODORA OPREA ■

Topul bibelor

Colegii de la cotidianul „ORA” sînt pe cale să ia pînea de la gura multor rubrici de umor, inițîind o „culegere” de agramatism ale crainicilor de televiziune, sub titlul „Urechea amendează”. Ei alcătuiesc și un top, se pare, în care, bineînțeles, pe primul loc se află Dumitru Graur, o adevărată mană cerească pentru cine vrea să învețe limba română din greșeli. Au și început citatele din opera grăuresciană nemuritoare, iar dacă se doresc opere complete ceilalți crainici vor avea de așteptat la rînd ani întregi. Bafta lor!

Talpa guvernului

De toată distracția ni se pare discuția, lungă precum ciorba săracului, în jurul profesiei ministrului tineretului și sportului, inginer „scos din producție”, la IIRUC pînă mai ieri. Prima acuză care i se aduce este că nu e „în meserie”, ca și cum ministrul turismului e musai să fi fost ghid, iar cel al comerțului — vinzător la tarabă. Problema este evident falsă, dar asta

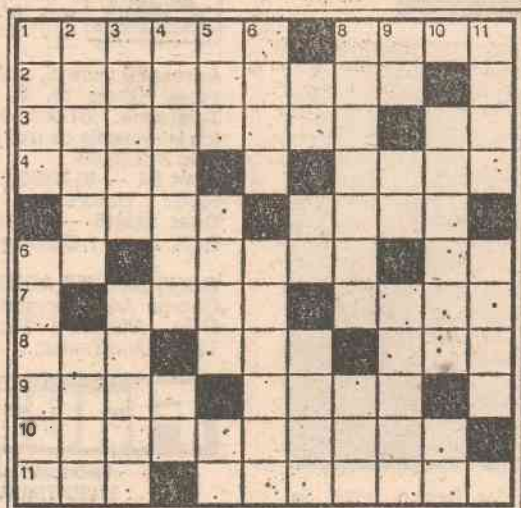
nu înseamnă că junul demnitar pre numele său Gheorghe Angelescu (nici o legătură de rudenie cel puțin, cu Mircea Angelescu, înfiul ministru al sportului din istoria României) ne-a impresionat prea tare la primele ieșiri publice. Să-i lăsăm, însă, vreme să se obișnuiască cu căciula care i s-a pus pe cap și care acum — e o simplă impresie — îl cam vine pe ochi.

Trahanache își pierde comițiile

Un personaj cu totul apartenînd în sportul nostru, un veritabil Zaharia Trahanache, care nu mai avea loc să-și treacă pe cartea de vizită numele comitetelor și comițiilor din care face parte, Ion Sfetcu, va părăsi, se pare, pe rînd toate birourile federale și funcțiile „benevole” (mai cîte o deplasare, cît mai lungă, „peste”, mai un protocolaș, mai o relație, mai un contraserviciu). Numitul domn era președinte al Federației de box și prin birourile federale la fotbal și ciclism, avînd o singură calitate: cea de director la Loto-Pronosport (avea, că nu mai are). De unde, profitînd de ambiguitatea legii, în care se prevedea că sportul beneficiază de pînă 25 la sută din profit (adică și 0,1 la sută, la o adică!), mai acorda cîte o subvenție în funcție de sfîntul principiu: „Cînd vrea mușchii mei”. Vorba unui confrate: „Adio și n-am cuvinte”.

ANTOLOGIE REBUS - 1976

RIDICĂȚURI

ORIZONTAL: 1) Venit cu ridicata — Ridicat în țării. 2) Se ridică pe virfuri. 3) Cădere zăpezii de la înălțime (pl.). — Ridicat în picioare. 4) Poziție din care te poți ridica — Partea lată și verde a frunzei. 5) A transporta fără a fi ridicat — Ridicată la putere. 6) Poarta goală! — Ridicat de jos — Gol-goluț! 7) Se ridică la un ochi — Gen de suță (pl.). 8) Ori — Chemarea de părților — „Amplificator de radiofrecvență” (abr.: T.V.) 9) Ridicător de forță — A ridica paza. 10) Ridicați în slava cerului. 11) Nu-i a bună — Greutăți ridicate peste nivelul nostru.

VERTICAL: 1) Ridicat în slăvi (mit.) — Ridică tonul. 2) Ridicată la poartă pentru stat

— Trecute de faza coacerii depline. 3) Suiți în virful muntelui — Ridicată. 4) Se urcă pe scări — Creierul din cap! 5) Curelușă de meșină — Colindător costumat care umblă cu viclemul — Exclamația unui mohorit! 6) Ridicat pe șenile — Ridicată la grad de viteză. 7) Trasă din tas! — Scîrîit la cap! — Adevărat. 8) Ridicată la nivelul apei pentru tras — Uneori ridicat peste spațiul porții. 9) Repere! — Stau în lift! — Scurt-circuite. 10) A ridica un erou în slavă — Firi interiorizate! 11) O ridicătură de pămînt — Te ridică, te coboară...

Dicționar: AAF, IRĂ.

GHEORGHE TOIA

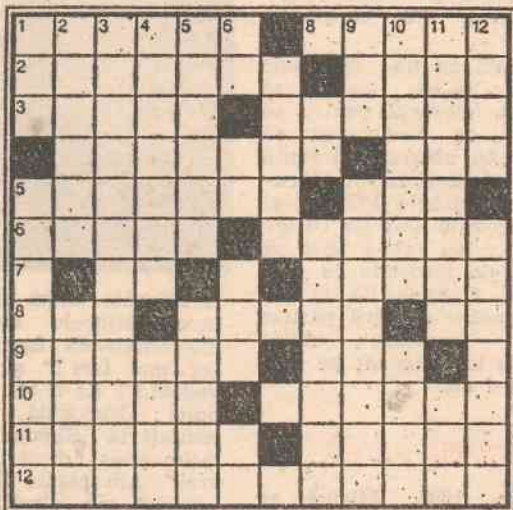
Dezlegările careurilor
din nr. 47

Elemente de geometrie:
JUSTE; RIVALE; OSIE;
BANAL; G; BUNURI; ELENA;
ERORI; OPT; OL; NAVIGA;
TUGUI; TI; LIP; REA; PIELE;
IRIS; S; RC; I; ĀRA; TAT;
O; STATURA; SR; BATERIE;
RATA;

ENORM; TOMURI; ZILE;
TEMELIE

Amurg de toamnă: SO-
RESCU; FOC; EMINESCU;
DO; PANER; E; MAN; TT;
SIS; AHT; E; UC; TUR-
NER; MINULESCU; A;
BEA; ELA; NAP; RP; VIA;
MICU; IUTA; RIA; EN;
ER; RAU; PARC; ISAC;
PALAT.

PERIPLU

ORIZONTAL: 1) Jubilație senzorială despletind efluvii — Glasul roților de tren în interpretare presto. 2) Elan ciopit pe verticala pietrei — Autor diletant cu copii după natură. 3) Garanția discreției cu aplicație per os — Declarat neavenit și redus la zero. 4) Piesă subdimensionată cu funcție minoră — Malformație pronominală în stil popular. 5) Bătrînă cosmopolită plecată la mare — Compromis cromatic lipsit de expresie. 6) Accident penibil pe

drumul rațiunii (pl.) — Centru de comandă pentru servirea populației. 7) Indicator feminin de apartenență — Teatrul unor ostilități de interes public. 8) Tot la Topi ceanu, în jurul unui divorț — Colivie de semne cu tainele lumii — Succintă recitare plasată în subsoal! 9) Venit fără lege pe ușa din dos — Eșantion esențial cu forță de extensie. 10) Dăcurie calmă pe fond albastru pur — Intermediu la curent cu contactele bilaterale. 11) Plastică primitivă cu ex-

poziție personală — Luat la ochi pentru echilibristică duplicitară. 12) Vacanță pasivă cu dulce fa niente.

VERTICAL: 1) Geografie exilată la capătul pămîntului — Examinatori la oral, spaima „catindărilor”. 2) Coercitiv al luminii cu efecte în clar-obscur — Pasărea boină a dorului nestins. 3) Floare de nu mă uita din buchetul cme-niei. 4) Prezență olimpică ruptă din soare — Partener secund după o zi de post. 5) Orogii mite în turnul amintirii — Natură moartă executată cu sînge rece. 6) Manuscris redactat într-o formă cencisă — Repunere în joc de la margine! — Eroul celebrat de marșul nupțial — Jof la amiază, n-a mai rămas nimic! 7) Rîndușă de ară în cursă rapidă. 8) Cînt înainte diametral opus — Acupuncturi perfide cu efecte caustice. 9) Exemplar de valoare la difuzarea cărții — Ieșit din pămînt după înhumare. 10) Văduva consolată a bastonului de altădată — Filfît melcom de aripi nevăzute. 11) Cizmari din tată-n fiu, cunoscuți în toată lumea — Pășă luată la o lovitură j. 12) Punct de conveniență pe coordonatele timpului — Treasta resemnată a sîntului Așteptat.

AT. MATEESCU

EXTERMINATOR SCENARIUL UNIVERSAL AL FILMULUI

Abmop, par, by, para, von, per, de TUDOR OCTAVIAN

Într-o revistă franțuzească (nemțească, birmaneză, mongolă) am citit un scenariu (story, hobby, lobby) re folosibil, din categoria acelor pe care televiziunea română (liberă, independentă, selectivă) ni le oferă, de regulă (din cînd în cînd, în campanii electorale, în locul emisiunilor „Cîntarea României”) simbăta, la miezul nopții. Scenariul are calitatea că- i permite (cere, impune, implementează) cititorului activarea propriilor idei (obsesii, idealuri, perversiuni) astfel încît să se simtă intrat în Europa (Turcia, Mehedinți, Scornicești). Mi-am permis să adaug, pentru culoare locală, cîteva din gîndurile (revelațiile, tîmpeniile) mele. Cititorul va avea satisfacția, la sfîrșitul lecturii, că se va descoperi mai creativ (mărginit, satisfăcut, naționalist) decît a fost.

Povestea noastră începe la	• Los Angeles • Paris • Londra • București • Dor Mărunt	unde un psihopat	• ucigaș • intelectual • buticar • agent rus • fedesenist	pune pe jeratec	• F.B.I.-ul • K.G.B.-ul • S.R.I.-ul • P.S.M.-ul • P.R.M.-ul	ucigînd o tînră	• bogătaşă • lesbiană • activistă • ieșeancă • de tip nou	într-un stil deosebit de	• personal • mizantrop • elevat • sadic • penibil
În acest moment intră în scenă	• Delon • Vadim • Cattani • Mohora • Cooper	un mascul singuratec, care tocmai	• a ieșit din poliție. • și-a ucis amanta, • și-a săpat grădina. • a deschis o dugheană. • l-a citit pe Păunescu.	El aude vorbindu-se de crimă în	• metrou • barul proxeneților • Gara Obor • Partida Națională • Muzeul Louvre	unde un drogat	• vorbește fără sir. • mănîncă o fleică. • își bate nevasta. • vinde secrete de stat. • oferă aurolac.		
Privirea masculului singuratec e atrasă de o tînră misterioasă, semănînd izbitor cu	• Raisa Gorbaciova • Madonna • Felicia Melescanu • Floarea Calotă • Mona Lisa	căreia i se citește în priviri o	• nostalgie sexuală. • imensă suferință. • pagină din „România Mare” • indicație de partid • dorință de răzbunare.	Între cei doi se strecoară	• un sentiment • un contract • o relație • un sifilis • un informator	fapt care complică și mai mult	• intriga. • relațiile ruso-chineze • planul Maastricht • guvernarea Văcăroiu • situația în P.N.T.-c.d.		
Superbul mascul, care e de fapt un vechi agent din	• Legiunea străină • Mossad • Secția 1 Militie • Comitetul de bloc • Hong Kong	știînd că așa-zisul criminal e	• un inocent • sosia lui Hrușciiov • un savant excentric • cerc. șt. gr. II • Adrian Severin	își îndreaptă atenția spre tînră misterioasă pe care, după ce reușește să o	• deruteze • dezbrace • demaște • deterioreze • deparalizeze	peîrece cu ea o noapte	• și jumătate. • încîntătoare. • de groază. • pozitivă. • eroică.		
Tînră, care se dovedește curînd a fi	• bărbat • campioană de carate • virgină • Vasile Mols • investitor străin	consimte să ia parte la dezlegarea misterului, în care scop ia legătura imediat cu	• F.D.S.N. • C.I.A. • Moscova • Cotroceniul • Armata Salvării	de unde primește printr-un curier special	• un pistol • un tanc • un vapor • un kilogram de carne de mînzat • un ghid turistic	cu ajutorul căruia pornește în căutarea drogatului.			
Are loc o urmărire de un sfert de ceas	• în automobile • pe trotinete • cu deltaplanul • în Parlament • în sediul P.U.N.R.	la finele căreia mașina drogatului	• ia foc. • se răstoarnă. • intră în reparații capitale. • e vindută pe lei convertibili. • e repartizată în agricultură.	În timp ce-și ia rămas bun, masculul singuratec privește tandru	• ochii • decolteul • portofelul • C.E.C.-ul • revolverul	femeii și-l spune:	• Nu ne-am plictisit, nu? • Ne vedem joi la New York! • Te iubesc! • Jos Iliescu! • Împrumută-mi un milion!		

FLASH

Lumea în alb și negru

COMISARUL CATTANI ARE NECAZURI IV

Revendicări dure

„După ce am recunoscut copilul, părinții Virginiei l-au schimbat. Au început să mă persecute. Mama Virginiei îmi telefona și-mi cerea tot timpul bani. Le-am dat lunar 2 milioane lire (2.500 dolari) pentru întreținerea micului Inigo. Mi se părea o cifră consistentă. Dar ei voiau mai mult: dublu, triplu. Mama Virginiei mi-a cerut să cumpăr o vilă și un teren pentru Virginie și copil. În acest moment am început să văd totul cu alți ochi. Era clar că Virginie nu era înmestecată în poveste. Obiectivul era de a avea bani și nu de a se îngriji de viața copilului. Eu eram presat în responsabilitatea față de copil și față de mama lui.

Ce sens aveau, atunci, toate aceste cereri?

Nu există nici un dubiu. În familia Virginiei explodase nebunia. Speranța unei îmbogățiri rapide i-a făcut să-și piardă capul. Iar eu m-am simțit jignit, rănit. De ce eu, înainte și după nașterea copilului, am fost de bună credință iar Virginie și familia ei, invers?

Și de-aici, povestea devine tristă și mizeră.

Am trecut în revistă, la rece, comportamentul Virginiei și al mamei ei. Și mi-am pus multe întrebări. De ce Virginie, în perioada întâlnirilor noastre, m-a asigurat că la pilule? E într-adevăr grav dacă toate promisiunile ei au fost minciuni. Și de ce a creștat vinătoarele după bani, care s-a sfârșit la tribunal. În citație scria „Michele Placido e cel mai celebru actor din Italia, în mod sigur că și bișturile lui sint fabuloase.” Și atunci, mă gândesc: problema se pune cât poate chelui un actor celebru sau un copil?

Am greșit

Acest episod a pus în discuție viața mea, munca mea, respectul colegilor și al prietenilor mei. Am făcut o mare greșală, care acum se repectează în raporturile cu soția mea, Simonetta. Ea a aflat totul, de mult, dar a ajutat să depășesc acele momente. M-a ajutat mult și mama mea, care, într-o zi a chemat-o pe mama Virginiei și i-a spus: „Doamnă, fiul meu a greșit, de acord, și trebuie să plătească într-un fel. Dar a fost foarte corect, recunoscând copilul și asumându-și toate responsabilitățile. Ce preț trebuie să mai plătească în continuare”. A știut totul și fiica mea, Violante. Nu i-am ascuns nimic. I-am spus că nu trebuie să-i fie rușine de nimic. Nu am ucis, nu am furat. Am făcut o greșală și acum trebuie s-o repar. Este vorba de o ființă umană, Inigo, fratele tău. Trebuie să facem totul ca acest copil să crească bine și în pace.

Vreau să închei aici această confesiune. Judecătorii vor fi aceia care vor avea ultimul cuvânt. Virginie și părinții ei pot cere un milion, un milion și jumătate în plus pentru creșterea copilului. Dar niciodată nu mă vor putea acuza în fața lumii că nu m-am purtat bine. Am ales viața, nu moartea. Și vreau să fac un apel către Virginie: „Înainte de a te gândi la avere, gândește-te la fiul nostru, la echilibrul său psihic”. Aș vrea ca Violante

și Michelangelo să-l considere pe Inigo un adevărat frate. Dar acum totul e compromis și viața mea și a familiei mele e răscolită. Mă tem că Violante și Michelangelo îl vor trata pe Inigo ca pe un dușman, nu ca pe un frate.”

Dar iată ce ne dezvăluie Virginie: m-am hotărât să spun tot adevărul pentru că nu vreau ca fiul meu să crească „în umbră”, trebuie să știe că este fiul celebrului actor Michele Placido, și că nu trebuie să-i fie rușine de nimic. Nu mi-e ușor să vorbesc de perioada în care am fost îndrăgostită de Michele, pentru că încă păstrez amintiri frumoase; există mai ales un moment pe care n-am să-l uit.

Primul sărut

Era în 1986. Michele se certase din nou cu Simonetta, care plecase în Mexic, lăsându-l cu Violante. Michele m-a rugat să-l ajut să depășească acest moment dificil, așa că am ieșit împreună de câteva ori, la început cu prietenii, apoi doar noi doi. Îmi plăcea să stau cu el, de ce să neg. Treptat, raporturile noastre au devenit mai intime, până când, într-o seară, m-a condus acasă. Eram în mașină, când, deodată, ne-am trezit unul în brațele celuilalt, sărutându-ne. Așa a început povestea noastră de dragoste. Am intrat în casă puțin speriați pentru că mă gândeam că de acum înainte n-o să mai fie relația care-a fost. A doua zi l-am sunat și m-am dus acasă la el. Relația noastră a devenit o pasiune năvalnică. Mă gândeam numai la el și îmi doream ca povestea noastră să nu se termine niciodată. Deși aveam doar 18 ani, mă gândeam foarte matur la viitor. Nu excludeam posibilitatea ca Simonetta să se întoarcă la Michele și el să se împacă cu ea. Dar alungam aceste gânduri când îmi aminteam ce-mi spusese Michele în intimitate: „Virginie, de data asta s-a terminat totul între mine și Simonetta. Tu ești totul pentru mine, voi face orice ca să nu te pierd.”

Nu ne-am mai întâlnit în locuri aglomerate: restaurante, localuri. Ne vedeam la mine, când al mei nu erau acasă, sau la Michele. Eu veneam cu mașina mea, Michele cu a lui, și, după ce ne convingeam că nu ne-a recunoscut nimeni, plecam să facem plimbări lungi, ținându-ne de mână ca doi logodnici. Această clandestinitate mă amuza; era ca un joc.

Așa au trecut două luni minunate. Ne vedeam aproape în fiecare zi. Când Michele trebuia să lucreze la Roma, îmi lăsa totdeauna un număr de telefon unde îl puteam găsi. Zi după zi dragostea noastră era mai mare și eu mă amăgeam cu gândul că vom rămâne împreună. Dar visele mele de adolescență s-au scuturat ca frunzele.

De câteva zile nu mă mai sunase, când, la un moment dat sună telefonul: era Michele care mă anunța, cu o voce nesigură, că nu ne vom putea vedea o perioadă. Se întorsese Simonetta. „Ce înseamnă asta, că între noi s-a terminat totul?” l-am întrebat, disperată. „Nu, cum poți să spui una ca asta, doar că ne vom vedea mai puțin”. I-am spus că vorbim mai trziu. Îmi tremurau genunchii. Mă amăgisem cu gândul că Michele era numai al meu. Acum, trebuia să-l împart cu Simonetta. Atunci am realizat cât de mult țin

la Michele. După trei zile de tăcere, Michele m-a sunat, întrebându-mă foarte natural „ce mai faci?” și „când ne vedem?”. Aș fi vrut să-i răspund: „Niciodată, dacă nu renunți la Simonetta”, dar n-am spus decât „Azi, dacă vrei”. Am plecat la întâlnire hotărâtă să clarific situația. În schimb, când l-am văzut, n-am putut să-i spun decât că mi-a fost dor de el, l-am sărutat, și am înțeles că în momentul acela am încheiat un pact, nescris, dar definitiv: acceptasem să-i fiu amantă.

Am continuat să ne vedem pe ascuns. În acest timp am reușit să iau și bacalaureatul cu note bune.

Au mai trecut câteva luni, când, într-o zi, Michele mă cheamă urgent și-mi spune că Simonetta a plecat în America, pentru totdeauna. Îmi venea să strig de bucurie. Dar Michele era preocupat să nu i-o ia pe Violante. Încă o dată, într-un moment dificil, Michele apelase la mine. Mă simțeam singura femeie importantă din viața lui. I-am spus să stea liniștit, că vom rezolva împreună situația.

Eram din nou singură, „rivala” mea era la mii de kilometri. Michele era cu totul al meu, eram fericită și iubită... Cum puteam să-mi imaginez ce va urma? În decembrie am aflat că sint însărcinată. A trebuit să le spun părinților mei. Tata m-a întrebat cine este tatăl. „Michele, unul din cei mai buni prieteni, fostul tău cumnat”. I-am spus de când durează legătura noastră. Mama și tata se priveau muți, și am înțeles că le-am dat o groază-nică lovitură. Eram prieteni de ani de zile, iar acest copil schimba totul în relațiile lor. Au fost totuși foarte înțeleghători. „Nu vrem să te judecăm nici pe tine, nici pe Michele.” Dar au vrut să vorbească cu el, considerând că Michele trebuie să știe de copil. L-am telefonat la Milano. Michele mi-a spus că astfel de lucruri nu se pot discuta la telefon și că mă așteaptă la Milano, așa că după o oră eram în tren. Deși masam o cușetă, n-am putut dormi; un presentiment îmi spunea că acest copil va avea de suferit.

Oaza de fericire

A fost cel mai lung voiaj din viața mea. La 6 dimineața eram la Michele. Nici unul din noi nu avea curajul să înceapă discuția. Mi-am luat inima în dinți și i-am spus că aștept un copil, ce facem în situația asta? Mi-a spus că eu decid. „Nu, Michele, este copilul nostru: trebuie să decidem împreună. Nu mă interesează Simonetta: eu aștept un copil de la tine, nu de la ea. Nu vreau ca fiul meu să nu aibă tată. Vrei să recunoști copilul?” „Bineînțeles, doar e al meu. Sper să fie un bălat”. M-a strins în brațe, mi-a spus că mă iubește și m-a sărutat.

M-am simțit într-o oază de fericire în acele momente.

Am mai petrecut câteva zile împreună la Milano, după care am plecat în Belgia, unde erau deja părinții mei. Ne-am întors după trei săptămâni. L-am căutat pe Michele, i-am lăsat mesaje la telefon... Nimic. După câteva zile m-a sunat un prieten de-al lui, Piero, care m-a anunțat că nu-l voi putea vedea pe Michele o vreme, pentru că s-a întors Simonetta. Toate visurile mele s-au spulberat. Am plins toată noaptea, gândindu-mă că Michele, deși așteaptă un copil de la mine, tot pe Simonetta o iubește. Speram totuși că el se împacă cu Simonetta doar pentru a o putea pășira pe Violante. Refuzam să cred că omul căruia îi dăruisem toată dragostea mea, toată tinerețea, ar putea fi așa de cinic, m-ar putea abandona în situația în care eram. Am hotărât să nu-l mai caut.

Am dispărut

Calvarul începuse pentru mine. Am abandonat cursurile de la Medicină, pentru că mă temeam de întrebarea „Cine este tatăl?”. Sarcina îmi dădea mari probleme. Medicul m-a sfătuit să stau la pat, pentru că exista pericolul unui avort. În luna a șaptea am făcut o ecografie, și medicii mi-au spus că e băiat. Exact ce și-a dorit Michele, m-am gândit. Dar el nu-și exprimase nici un fel de dorință de a ne vedea. Atunci am hotărât că, chiar dacă mă va căuta, să nu fiu de găsit; nu voiam să-i spun că va avea un băiat: primul său băiat.

Lunile care au trecut au fost pline de tristețe. Ca orice femeie însărcinată, aveam nevoie de tandrețe, de căldură, dar cel de la care așteptam toate acestea, mă abandonase. Părinții, frații au încercat să mă consoleze, spunându-mi că Michele este foarte ocupat și că va veni să mă vadă, totuși. Dar eu știam că sint minciuni. Hotărâsem să nasc la Spitalul San Giacomo pentru că aveam niște prieteni de familie, medici, care lucrau acolo. Când au început durerile, tata mi-a spus că Michele, ca tată al copilului, trebuie să știe. L-a căutat dar nu l-a găsit. Am plecat spre spital. Pentru că se temeau de complicații, medicii au hotărât să nasc prin cezariană.

Am intrat în sala de operații cu un singur gând: „Michele, unde ești?”. După o oră, când m-am trezit din anestezie, am aflat că am un băiat frumos de două kilograme 800 grame. Apoi a venit tata, m-a întrebat cum mă simt. „Eu sint foarte bine, dar Michele de ce nu vine să-și vadă fiul?”. Tata n-a răspuns. Dar eu știam. Înțelesesem că Michele nu va mai veni niciodată.

— Sfârșit —

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
George Arion (președinte), Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUSSecretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; Mapamond: Ion D. Goia; Realitatea imediată: Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; Cultură: Liana Tatos; Eveniment: Victor Niță, Cătălin Apostol; Drepturile omului: Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; Foto: Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ionță; Secretariat de redacție: Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; Corectură: Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. Telefoane: 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință, 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra
BIS
Bucureștii
Basarabiei
ALMANAH
„FLACĂRA”

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Cretu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Sândoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandos, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (617.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Imprimeria CORESI — București

16 pagini — 35 lei

ULTIMA ORĂ

Legea conservării în politică: Partidul România Mare s-a micșorat, președintele Vadim s-a mărit.